

Obecní zpravodaj *Ostrožské Lhoty*

ČERVENEC 2026 • ČTVRTLETNÍK OBČANŮ OSTROŽSKÉ LHOTY • CENA 10 Kč

První svaté přijímání v naší obci

Dál čtete v našem zpravodaji: Pravidelné slovo starosty, otevření zrekonstruovaného parku v mateřské škole, novinky z obecního úřadu, Den dětí, sečení v Hájku, zajímavosti z farnosti, sport v naší obci, okénko ze školy a další informace z dění v obci

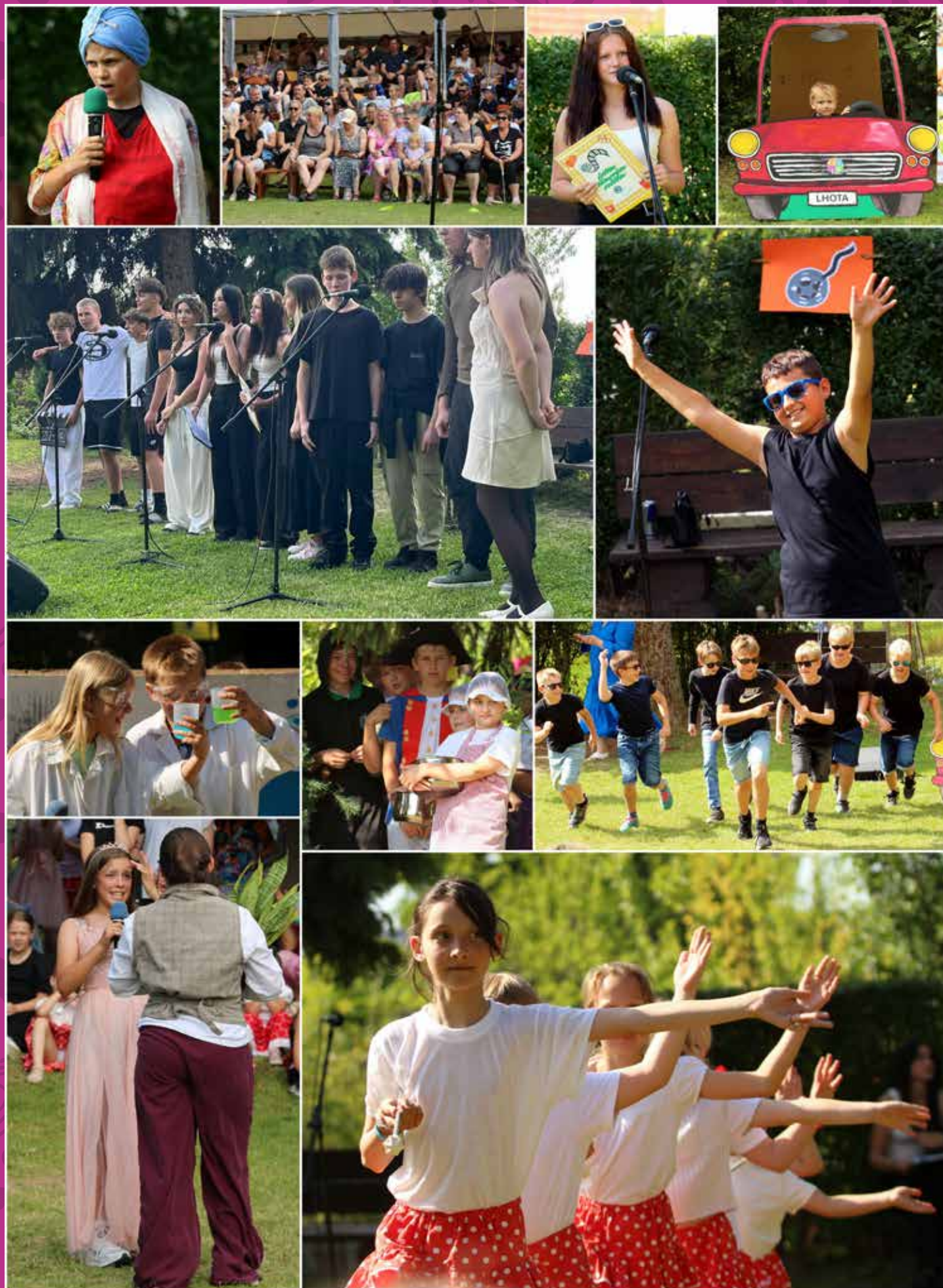

Foto a koláž: Stanislav Dufka

Milí spoluobčané,

předkládáme Vám druhé letošní vydání našeho obecního zpravodaje. I tentokrát jsme do něj shromáždili informace o dění v obci, novinkách, které se nás všech týkají, i o akcích, které nás v nejbližší době čekají. Věříme, že Vám přinese užitečný přehled o tom, co se ve Lhotě podařilo, na čem pracujeme a co plánujeme dál. Součástí tohoto čísla jsou také aktuální informace týkající se zubního lékaře a plánovaná modernizace zbylé části zdravotního střediska.

Základní a mateřská škola - prázdniny

Na úvod bych rád vyjádřil velké uznání všem žákům naší základní školy, kteří úspěšně uzavřeli školní rok 2025/2026. Těm, kteří se letos loučí se základní školou, přeji hodně odvahy, energie a radosti z nových začátků. Ať se Vám daří naplňovat vaše sny a cíle, ať už povedou kamkoli.

Stejně poděkování a ocenění patří i dětem z mateřské školy, které mají za sebou další rok plný objevování, učení a radosti. Je krásné sledovat, jak rostou, získávají nové dovednosti a při-

nášejí do obce tolik spontánnosti a dobré nálady.

Velké díky si zaslouží také celý pedagogický sbor i všichni nepedagogičtí zaměstnanci základní a mateřské školy. Jejich každodenní práce, trpělivost, péče a nasazení jsou pro naši obec nesmírně důležité. Díky nim mají děti prostředí, kde se mohou rozvíjet, cítit bezpečně a získávat zkušenosti, které je budou provázet celý život.

Gratulace sportovcům a trenérům

Rád bych poděkoval všem lhotským sportovcům za jejich skvělou reprezentaci Ostrožské Lhoty. Letos se dařilo mladým fotbalistům a hasičům. Lhotská tenistka se letos po dlouhých letech zapojila do soutěže Českého tenisového svazu a obsadila krásné 4. místo. Prvnímu fotbalovému mužstvu se sice nepodařilo udržet v okresním přeboru, ale přejeme fotbalistům,

aby se brzy do okresního přeboru vrátili a aby jim fotbal dělal stále radost. Poděkování patří i sportovcům, kteří závodí za mimolhotské kluby, ať už je to krasobruslení, kanoistika, judo, inline bruslení, mažoretky a další. Podrobněji se dočtete na dalších stranách zpravodaje.

Všem sportovcům gratuluji za jejich skvělé výkony a reprezentaci naší obce. Velké poděkování patří taktéž trenérům, kteří se starají o děti a vedou lhotské sportovce ke skvělým výkonům.

Dětský den

V sobotu 30. května 2026 jsme uspořádali další ročník tradičního Dne dětí. Do sportovního areálu dorazilo 176 dětí, které se po registraci mohly pustit do pestrého programu plného soutěží, her a nejrůznějších aktivit. Celý den provázela příjemná atmosféra a bylo vidět, že si děti akci opravdu užívají.

Na přípravě programu se podíleli zaměstnanci obce a široká škála členů místních spolků. O jednotlivá stanoviště se postarali Hasiči, Myslivci, ČČK z O. L., Rybáři, Kulturisti, Fašank Bend, Historici, Včelaři, Veteráni – strážci bunkru, Kulturisti, Farnost, Turisti, Modeláři, Divadelníci, COŠ i Senioři. Díky jejich ochotě a nápadům byl program opravdu rozmanitý a děti si mohly vyzkoušet celou řadu úkolů.

Klub seniorů zajistil na volejbalových kurtech občerstvení a tradiční opékání špekáčků. Včelaři připravili oblíbenou ledovou tříšť a modeláři se postarali o „bonbónový déšť“, který přiletěl z nebe díky jejich létající čarodějnicí.

Zázemí pro organizátory i děti poskytli letos Myslivci, kteří připravili prostor pro koordinaci programu i odpočinek. U příštěšku u pódia jsme pak dětem předávali odměny za splněné úkoly, takže se zde během dne vystřídala spousta spokojených malých účastníků.

Letos jsme pro děti připravili i dvě velká překvapení – Parkurovou show, která sklídila obrovský úspěch, a párek v rohlíku pro každého účastníka, což děti přijaly s nadšením. Závěr dne patřil tradiční hasičské pění, na kterou se děti těší každý rok. Po splnění všech úkolů si každý malý účastník odnesl i drobný dárek.

Stejně jako v minulých letech bylo možné prostřednictvím členek Českého červeného kříže zakoupit kytičku a přispět tak na podporu onkologicky nemocných.

Rád bych poděkoval všem sponzorům, zejména Cukrářství Budařovi – Tomášovi Budařovi, společnosti Valeo prostřednictvím Tomáše Fantury a hlavnímu sponzorovi, obci Ostrožská Lhota.

Velké díky patří také zaměstnancům obce a všem členům spolků, kteří se na přípravě a organizaci této krásné akce podíleli. Díky vám jsme mohli dětem dopřát den plný radosti, pohybu a zážitků.

Show na dětském dnu

Malování plakátu, který byl umístěn na lešení kostela

Sběrný dvůr

Sběrný dvůr je důležitou součástí obecního systému odpadového hospodářství a jeho správné využívání pomáhá udržovat pořádek v obci, chránit životní prostředí a zajišťovat bezpečné nakládání s odpady. Provoz sběrného místa je služba pro všechny občany, proto Vás žádám o respektování nastavených pravidel a pokynů obsluhy, aby mohl sběrný dvůr fungovat bezpečně, efektivně a ku prospěchu nás všech.

Provozní a informační pokyny pro občany

1. Povinnost třídění odpadů

Každý občan je podle zákona č. 541/2020 Sb., o odpadech, povinen odpad třídit a odkládat jednotlivé složky komunálního odpadu do určených sběrných prostředků a zařízení. Obec stanovuje v rámci obecního systému odpadového hospodářství podmínky pro předávání odpadů občany, včetně případných množství limitů.

2. Dodržování obecního systému odpadového hospodářství

Fyzická osoba je povinna dodržovat obecní systém odpadového hospodářství stanovený obcí. Porušení povinností při nakládání s odpady může být posuzováno jako přestupek podle zákona o odpadech, za který lze uložit pokutu až do výše 50.000 Kč.

3. Provozní řád sběrného dvora

Každý návštěvník sběrného dvora je povinen dodržovat Provozní řád a pokyny obsluhy. Provozní řád je zveřejněn na internetových stránkách obce a současně je k dispozici v areálu SD.

V případě nevhodného nebo agresivního chování může obluha požádat o součinnost Policii České republiky.

4. Předměty uložené ve sběrném dvoře

Veškeré odpady a předměty předané do SD se stávají odpadem ve smyslu zákona o odpadech a přecházejí do vlastnictví provozovatele, tedy obce. Odnášení odpadů nebo předmětů ze sběrného dvora bez souhlasu provozovatele není dovoleno.

5. Kamerový systém

Areál sběrného dvora je nepřetržitě monitorován kamerovým systémem za účelem ochrany majetku, kontroly dodržování provozního řádu a prevence protiprávního jednání.

Druhy přijímaných odpadů a způsob jejich ukládání

a) Stavební a demoliční odpad

Obec není povinna přebírat stavební a demoliční odpad od občanů. SD umožňuje převzetí tohoto odpadu pouze v omezeném množství a za úhradu dle platného ceníku.

Sazby:

- stavební suť: 1 Kč/kg,
- pórobeton (plynosilikát): 1,60 Kč/kg,
- sádkartón: 2 Kč/kg.

Při větším rozsahu stavebních prací je občan povinen zajistit si odvoz a odstranění odpadu prostřednictvím oprávněné osoby.

Doporučené kontakty:

- KOVOSTEEL Staré Město, kontakt: 724 418 544 nebo 724 418 577

- Sběrné suroviny Uherské Hradiště, kontakt: 604 682 650

b) Objemný odpad

Objemný odpad musí být před předáním na SD podle možností rozebrán a roztríděn na jednotlivé materiálové složky.

- kovové části do kontejneru na kov,
- dřevěné části do kontejneru na dřevo,
- čalounění, molitan a ostatní nerecyklovatelné části do kontejneru na objemný odpad.

c) Dřevo

Dřevěný odpad (např. nábytek, desky, trámy) musí být před uložením rozebrán na menší části. Kovové spojovací prvky není nutné odstraňovat.

d) Plasty

Měkké plasty, zejména PET lahve a čisté fólie, jsou určeny k lisování:

- PET lahve musí být sešlápnuté,
- lahve se odevzdávají bez uzávěrů,
- doporučuje se jejich předání v plastových pytlích.

Tvrdé plasty (např. kbelíky, nádoby, truhlíky) se ukládají samostatně do určeného kontejneru.

e) Papír

Do SD lze ukládat pouze čistý papír a lepenku. Kartonové obaly musí být rozřezány na menší části odpovídající rozměrům lisu.

Znečištěný papír, zejména obaly od stavebních materiálů nebo papír znečištěný barvami či maltou, patří do objemného odpadu.

f) Textil

Do kontejneru na textil lze ukládat pouze čistý a suchý textil. Obuv a silně znečištěný textil se ukládají do objemného odpadu.

g) Sklo

- čiré sklo se ukládá do určeného kontejneru,
 - barevné sklo do zeleného kontejneru.
- Uzávěry a jiné nevhodné příměsi musí být odstraněny.

h) Polystyren

- Čistý polystyren musí být rozlámán na menší části a ukládá se do určených vaků.
- Znečištěný polystyren se ukládá do objemného odpadu.

ch) Elektrozařízení

- Drobná elektrozařízení se ukládají do určených sběrných nádob. Elektro větších rozměrů (pračky, ledničky apod.) se ukládají k plotu u čističky.

Poděkování Mgr. Pavlu Žajdlíkovi

Rád bych vyjádřil poděkování Mgr. Pavlu Žajdlíkovi za jeho pětileté vedení a práci na sběrném dvoře v Ostrožské Lhotě. Po celou dobu se staral o provoz s pečlivostí, trpělivostí a ochotou pomoci každému, kdo sběrné místo využíval. Jeho přístup výrazně přispěl k tomu, že sběrný dvůr fungoval spolehlivě a byl pro občany skutečnou službou.

Po pěti letech se Pavel Žajdlík rozhodl svou činnost na sběrném dvoře ukončit, aby si ve svém věku mohl dopřát více klidu a zaslouženého odpočinku. Pane magistře, děkuji Vám za všechno, co jste pro obec v této oblasti udělal. Přeji Vám pevné zdraví, hodně energie a ať se Vám daří ve všem, do čeho se pustíte.

Mgr. Pavel Žajdlík
na sběrném dvoře

Co se podařilo a na čem pracujeme ve 2. čtvrtletí roku 2026

Druhé čtvrtletí roku 2026 přineslo v naší obci řadu viditelných změn, dokončených projektů i rozpracovaných investic,

které mají společný cíl – zlepšovat prostředí, ve kterém žijeme. Dovolte mi proto krátké shrnutí toho nejdůležitějšího.

Dokončené a probíhající projekty:

- Nový pomocník pro pracovníky obce – elektrická rikša**

Pracovníci obce mají k dispozici nový ekologický dopravní prostředek, který usnadní každodenní údržbu veřejných prostranství.

Elektro trojkolka - Rikša

- Nová trampolína na dětském hřišti na Placi**

Dětem jsme pořídili novou trampolínu, která doplnila vybavení oblíbeného dětského hřiště na Placi. Trampolínu jsme namontovali vlastními silami. Velký dík patří Vlastiku Malušovi, který se ujal hlavní práce. Díky zkušenostem z montáže trampolíny v mateřské škole šlo vše hladce a výsledek stojí za to. Trampolína se stala okamžitě oblíbeným místem – děti ji využívají prakticky neustále a je vidět, že je pro ně velkým lákadlem.

A musíme přiznat, že občas si po večerech přijde zaskákat i někdo z dospělých. Není to žádný problém, klidně můžete

elektro trojkolka - Rikša s Věrkou Pavlíňákovou

přijít i přes den. Jen prosíme o ohleduplnost – trampolína má nosnost 130 kg. Budeme rádi, když nám trampolína vydrží co nejdéle v dobrém stavu.

Montáž trampolíny Vlastik Maluš

Montáž trampolíny - terenní úpravy - VI. Maluš.

Testování nové trampolíny na dětském hřišti na Placi

Nová trampolína na dětském hřišti na Placi

• Rekonstrukce studny a úprava prostoru u sportovní haly

Rekonstrukce studny a úprava prostoru u sportovní haly pokračují podle plánu. V místě mezi sportovní halou a zdravotním střediskem byl odstraněn původní plot se základem a celý prostor jsme upravili tak, aby působil čistěji a byl lépe vy-

užitelný. Studna, která zajišťuje přívod vody do sportovní haly, prošla kompletním vyčištěním a její horní část byla vyspravena a zrekonstruována.

Uvolněný prostor chceme dále využít pro umístění lanovky pro děti, která by zde našla ideální zázemí. Pokud se vše podaří, vznikne v této části obce nové místo pro dětské hry a pohyb.

Původní stav studny u sportovní haly

Nový stav studny u sportovní haly

Prostor u sport. haly - příprava na osazení lanovky pro děti

Starý plot mezi sp. halou a zdr. střediskem

Vizualizace umístění lavky pro děti u sportovní haly

• Úprava veřejného prostranství

Úpravy veřejného prostranství probíhají v obci průběžně po celý rok. Velký dík patří naší zaměstnankyni Věře Pavlíňkové, která se s péčí stará o květiny a zeleň – její práce je vidět

na mnoha místech v obci a výrazně přispívá k tomu, že veřejné plochy působí upraveně a příjemně.

Prostor před obecním úřadem, kde dříve stála autobusová zastávka, jsme demontovali a vzhledem k tomu, že se v této

části nachází převážně betonové plochy, rozhodli jsme se místo zjemnit umístěním truhlíků se zelení. V nejbližších dnech přibude také truhlík určený pro nový strom, který zde bude vysazen.

Zároveň chci poděkovat našim zaměstnancům – chlapům (Rostovi, Vlastíkovi, Staňovi, Patrikovi, Lubošovi, Mirkovi), kteří se dlouhodobě starají o údržbu veřejného prostranství. Jejich práce je vidět každý den – od úklidu přes drobné opravy až po úpravy zeleně. Díky nim obec působí upraveně a příjemně.

Úprava veřejného prostoru po autobusové zastávce u OÚ

Prostor u bývalé autobusové zastávky u OÚ

Doplnění květin u OÚ

• Nový kontejner na bioodpad

Rozšířili jsme možnosti třídění odpadu o další kontejner na bioodpad. Na veřejném prostranství byl doplněn druhý kontejner na biologický odpad. Díky tomu máme nyní kontejnery umístěné na obou koncích obce, což je pro občany výrazně komfortnější a služba je dostupnější všem.

Kontejner na bioodpad u mlýna

Kontejner na bioodpad u býkárny

Kontejner na bioodpad mapa

• Pomoc při modernizaci myslivecké chaty

Obec se podílela na pracích, které zlepší zázemí místního mysliveckého spolku.

V myslivecké chatě jsme zajistili novou podlahu, přičemž myslivci sami svépomocí odstranili původní povrchy. Následně provedli kompletní výmalbu všech prostor, doplnili interiér o nové obložení a instalovali také novou kuchyňskou linku.

Je vidět, že si na úpravách dali naši myslivci opravdu zále-

žet a chata díky tomu získala příjemnější a modernější podobu. Spolupráce s myslivci je dlouhodobě výborná a jsme rádi, že se společnými silami daří zvelebovat jejich zázemí i prostředí v obci.

Podlaha myslivecké chaty před opravou

Myslivecká chata po opravě

Myslivecká chata po opravě

• Rekonstrukce MK v ul. Hájek Ostrožská Lhota – stavební část Chodníky

Na projekt byla podána žádost o dotaci. Projekt byl spolufinancován Evropskou unií a

MAS Hornácko a Ostrožsko.

Cílem projektu je zajištění kontinuálního provozu komunikace pro pěší a to rekonstrukcí stávajícího chodníku podél místní komunikace.

Rekonstruovaný chodník ul. Hájek

• Zvýšení biodiverzity – výsadba v extravilánu (Díly od Hluku)

Projekt „Zvýšení biodiverzity – výsadba v extravilánu k.ú. Ostrožská Lhota“ je již hotový. Pokračujeme v dlouhodobém cíli zlepšovat krajinu kolem nás. Projekt byl realizován na pozemcích p. č. 5427/3 a 5573/1. Výsadby jsou navrženy tak, aby zvýšily pestrost prostředí a vytvořily nové krajinné prvky typické pro region. V rámci realizace dojde ke zlepšení podmínek pro výskyt ohrožených druhů živočichů a rostlin oproti výcho-

zímu stavu. Cílem tohoto projektu bylo rozčlenit rozsáhlý blok orné půdy, ozelenit intenzivně využívanou krajinu a posílit její ekologické i rekreační funkce. Výsadbu provedla firma Flors-tyl, s.r.o. Projekt zahrnoval výsadbu 1 816 keřů a 185 stromů, založení čtyř oplocenek, dvou kamenných zídek pro plazy a zatravnění části území Bělokarpatskou regionální směsí. Nové výsadby pomohou zadržet vodu, zvýšit pestrost přírody a zpříjemnit okolí obce.

Zvýšení biodiverzity - výsadba keřů, stromů, travnaté plochy

• Modernizace hřiště u MŠ a nové klimatizační jednotky

Zmodernizované dětské hřiště u Mateřské školy v Ostrožské Lhotě. Již máme hotové. Vznikl zde krásný, bezpečný a barevný prostor, kde si děti mohou hrát, objevovat svět kolem sebe a rozvíjet své pohybové dovednosti.

Původní travnatý povrch mezi herními prvky již dlouhodobě nevyhovoval – za sucha se prášilo, po dešti vznikalo bláto a využití hřiště bylo často omezené. Díky modernizaci mají nyní děti k dispozici nový pryžový povrch EPDM, který je bezpečný, pohodlný a vhodný pro každodenní hry i sportovní aktivity.

Hřiště navíc oživilo barevné vzdělávací motivy, které dětem hravou formou pomáhají poznávat tvary, čísla nebo roční období. Radost jistě udělají také nové herní prvky včetně pryžového ještěra a palisády.

Věříme, že nové hřiště bude místem plným dětského smíchu, radosti, pohybu a nezapomenutelných zážitků.

Projekt (registrační číslo: 25/003/52775/549/005269) je spolufinancován Evropskou unií a MAS Hornácko a Ostrožsko.

Dětské hřiště u MŠ po modernizaci

• Instalace klimatizace ve třídách MŠ

Ve třídách mateřské školy jsme nainstalovali nové klimatizační jednotky s čističkou vzduchu, které zvýší komfort dětí i učitelů během horkých dnů. Klimatizace byla doplněna do všech tříd mateřské školy v souladu s platnou vyhláškou, která stanovuje povinnost udržet ve školních zařízeních minimální a

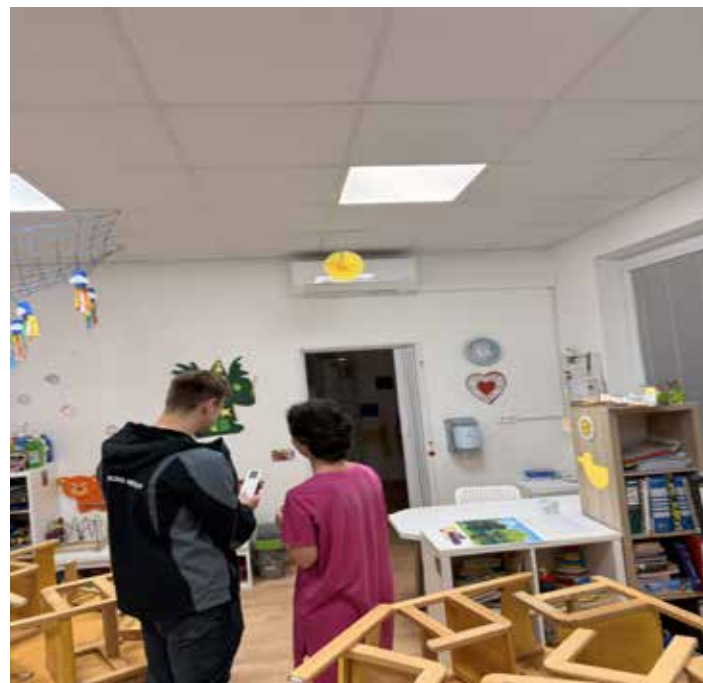
maximální teplotu. Pokud by se tyto podmínky nepodařilo splnit, mohlo by to vést až k dočasnému uzavření školky. Instalací klimatizací jsme tomu předešli a zajistili stabilní prostředí pro děti i personál. Montáž provedl Matěj Indruch, kterému patří poděkování za pečlivě odvedenou práci.

Nová klimatizace v oranžové třídě - proškolení paní učitelky

• Modernizace obřadní síně na OÚ

Na obecním úřadě proběhla modernizace obřadní síně. Vyměnili jsme podlahu, která již nevyhovovala, místnost dostala nový nátěr v jemnějším tónu a byla doplněna o moderní svítidla. Součástí úprav bylo také přemístění serveru z obřadní síně do místnosti rozhlasu, čímž jsme zároveň zmodernizovali IT technologii na obecním úřadě.

Do místnosti rozhlasovny, která navazuje na obřadní síň, bude v nejbližší době doplněna klimatizace, aby byl prostor komfortní i během letních měsíců.

Obřadní síň při rekonstrukci podlahy

Obřadní síň při rekonstrukci podlahy

Obřadní síň po modernizaci

• Modernizace kulturního sálu

Během zhruba dvou týdnů se nám podařilo uskutečnit rozsáhlou modernizaci kulturního sálu, která výrazně zlepšila jeho technické zázemí i celkový vzhled. Úpravy vycházely ze studie architekta Kolářka a finální podobu jsme ladili společně s Hankou Havlíkovou, aby prostor působil moderně, čistě a zároveň respektoval charakter sálu.

Rekonstrukce zahrnovala instalaci nového vytápění, protipožárního sádkokartonu na balkónu, výměnu obložení, renovaci vstupních dveří, nové závěsy a oponu a také kompletní renovaci parketové podlahy. Díky těmto úpravám získal sál bezpečné, reprezentativní a příjemné prostředí pro kulturní i společenské akce.

Práce probíhaly ve velmi krátkém čase, a přesto se podařilo úspěšně zkoordinovat všechna řemesla – topenáře, elektrikáře, sádkokartonáře, malíře, stolaře, podlaháře i naše obecní za-

městnance, kteří zajišťovali demontáže a zednické práce. Součástí modernizace je také nový plynový kotel se samostatnými okruhy a upraveným komínem, což odstraní dřívější technické problémy s vytápěním. Součástí rekonstrukce byl posílen wifi signál, který nyní pokrývá celý hlavní sál i přísálí.

V dalších týdnech nás ještě čeká výměna svítidel, úprava dekorativních prvků a výmalba stropu.

Během rekonstrukce jsme objevili i malý kousek historie – v podhledu se našly noviny z roku 1986. K nim jsme přidali i drobný pozdrav z dnešní doby, který zůstane ukrytý pro budoucí generace.

Kulturní sál je nyní výrazně modernější a příjemnější. Závěrem děkuji všem, kteří se na modernizaci podíleli. Společným úsilím vznikl prostor, který bude sloužit celé obci a poskytne důstojné zázemí pro kulturní i společenské akce. Budeme rádi, když se přijdete podívat, jak se rekonstrukce podařila.

Kulturní sál před modernizací.

Kulturní sál při modernizaci

Kulturní sál při modernizaci

Kulturní sál při modernizaci.

Kulturní sál při modernizaci

Sál po modernizaci - přichystán na svatbu - 1. akce po modernizaci

Sál po modernizaci - přichystán na zastupitelstvo

Sál po modernizaci - přichystán na zastupitelstvo

Sál po modernizaci - přichystán na přednášku

Na čem se nyní pracuje:

• Přístavba kulturního sálu – sklad židlí a stolů + vstup na dvůr

Máme vydáno stavební povolení. Zahájili jsme stavební práce. Realizace proběhne převážně svépomocí.

Nová přístavba bude sloužit jako sklad židlí a stolů, čímž se uvolní prostor v sále. Při společenských, kulturních akcích bude možné tento prostor využít jako zázemí pro účinkující nebo jako šatnu. (K dispozici zůstává také salonek, obřadní síň či sklep, takže možnosti zázemí se výrazně rozšíří.) Součástí projektu je také provedení vstupu přímo z přísálí na obecní dvůr. Dále řeší úpravu obecního dvoru a zabudování retenční nádrže na dešťovou vodu.

Výkop rýhy pro základy - přístavby OÚ

Sál po modernizaci - přichystán na přednášku

Betonáž základů přístavby OÚ - zaměstnanci obce

• Chodník a úpravy za MŠ

Součástí záměru je sjezd k dveřím pro klubovny, nový plot, veřejné osvětlení a terénní práce. Realizujeme svépomocí ve volných chvílích.

Zemní práce za MŠ

Probíhající práce za MŠ

• Pálenice se připravuje na novou sezónu

Obecní pálenici mají pronajatou místní zahrádkáři, kteří mají za sebou první úspěšnou sezónu provozu. Na základě podnětů od páleníčářů Antonína Lopaty a Antonína Jelénka se zahrádkáři pustili do potřebných oprav a vylepšení, aby byla pálenice připravena na další sezónu v co nejlepším stavu.

V uplynulých týdnech byla vyměněna stará okna a vstupní dveře za nové, které zlepší tepelný komfort i bezpečnost. Zahrádkáři také vyčistili oba chladiče, nechali opravit míchadlo na hlavním kotli a provedli další nezbytné údržbové práce.

Rád bych poděkoval zahrádkářům pod vedením Františka Vaňka za jejich aktivní přístup, čas a energii, kterou přípravě pálenice věnují. Díky jejich práci bude moci pálenice i v nadcházející sezóně dobře sloužit

Nová okna a vstupní dveře v pálenici

Čištění chladičů v pálenici

• Výměna kotlů v ZŠ a příprava na využití přebytků z FVE

Cena dle SOD: 1 163 000 Kč

Realizace: 13. 7. – 16. 8. 2026

Zhotovitel: Pavelka VTP s.r.o.

Stávající kotelna ZŠ

• Rekonstrukce povrchu tenisových kurtů

Cena: 2 140 032 Kč

Schválená žádost o dotaci ve výši 1 000 000 Kč od Zlínského kraje. Realizace bude zahájena předpoklad od 20. 7. 2026.

Popis projektu:

jedná se o dva antukové tenisové kurty, které se nachází v oploceném areálu sportoviště. Kurty byly dokončeny v roce 1982 a od té doby jsou pouze udržovány bez rekonstrukce povrchu.

Životnost povrchu antukových kurtů je cca 20-25 let, proto je již nutná výměna povrchu tenisových kurtů a s tím spojené příslušenství, jako jsou sloupky pro sítě, nové tenisové lajny a rotační postřikovač pro zavlažování, pro který bude proveden nový přívod vody ze stávající šachty pro zavlažování fotbalového hřiště, kde je již připravena odbočka pro zavlažování tenisových kurtů. Šachta je vzdálena cca 37 m.

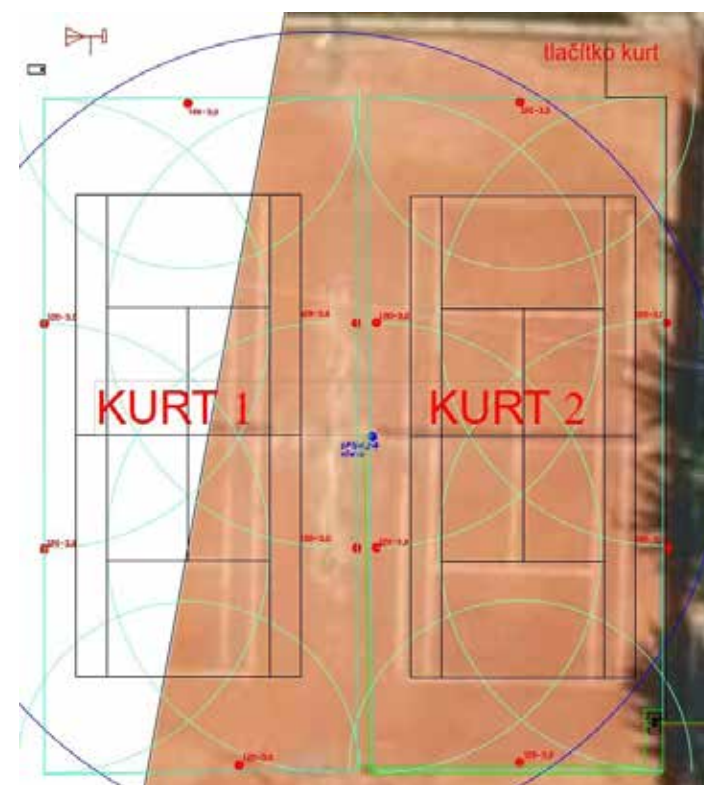

Tenisové kurty situace

- nově bude strojně rozrušena a poté sejmuta veškerá antuka v tl. cca 9-14 cm, následně bude provedena vyrovnávka podloží z nové škváry v takové tloušťce, aby po dokončení navržených vrstev byla výškově pochozí úroveň kurtů zachována. Na urovnaném podloží je navržena pokládka patentní vrstvy tl. 50 mm (jedná se o speciální směs škváry a cihlářské hlíny). Patentní vrstva bude spádována do stran směrem k odvodňovacímu žlabům, aby byl zajištěn dokonalý odtok srážkových vod. Na patentní vrstvě je navržen antukový kryt v tl. 12 mm.

Při realizaci rekonstrukce kurtů máme v plánu zrealizovat i nové automatické zavlažování, které bude navazovat na již vybudovaný závlahový systém pro fotbalové hřiště a hasiče v minulém roce.

Postupně se nám daří (i za podpory Zlínského kraje) sportovní areál pro sportovce modernizovat.

Tenisové kurty závlaha

• Nová knihovna

na tento investiční záměr máme čerstvě vydáno stavební povolení. Realizace knihovny bude zahájena v létě letošního roku. Jedná se o novou knihovnu, která bude nad posilovnou vedle zdravotního střediska.

Umístění nové knihovny - současný a navrhovaný stav

- **Fotovoltaika – MŠ, sportovní hala, sportovní areál a OÚ**

– MŠ se zdravotním střediskem + sportovní hala + sportovní areál (Jedná se o umístění FVE na střeše MŠ a sloučení tří odběrných míst do jednoho. Na MŠ bude napojena sportovní hala a sportovní areál.)

– OÚ – FVE na střeše OÚ.

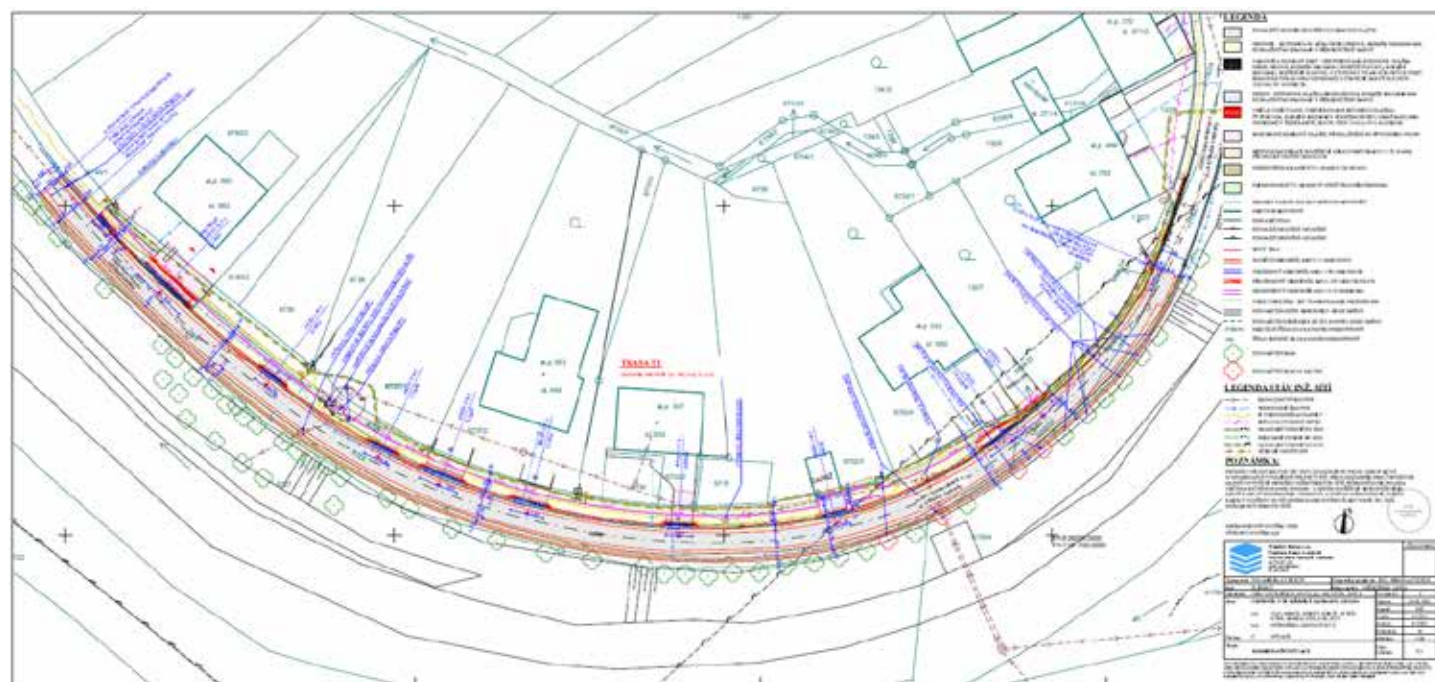
Máme podanou žádost o dotaci na SFŽP. Žádost byla akceptována, ale projekt je nyní v zásobníku pro podporu dotací. Přidělení dotace je závislé na navýšení alokace dotačního programu prostřednictvím ministerstva životního prostředí.

- **Chodník Kříbské zahrady**

Projekt je v procesu stavebního řízení. Jedná se o doplnění chodníku u novostaveb směrem na Sběrný dvůr.

Lokalita nový chodník k ČOV

Projekt nový chodník k ČOV

- **Rekonstrukce chodníku ul. Dědina + položení HDPE**

Na rekonstrukci chodníku již máme vydáno stavební povolení.

Při rekonstrukci bude vhodné položit chráničky HDPE pro optiku. Projekt je na stavebním úřadě k vydání územnímu rozhodnutí.

Stávající chodník k rekonstrukci ul. Dědina

Situace - Rekonstrukce chodníku ul. Dědina

- **Technické zázemí pro pracovníky obce**

Projekt je hotový a postupuje k projednání na stavebním úřadě.

- **ZTV Luby (inženýrské sítě) – zbývající část**

Projekt je odevzdán na stavebním úřadě k vydání stavebního povolení

- **Rekonstrukce zdravotního střediska – nová zubařka**

Rekonstrukce zdravotního střediska zbývající části proběhne během letních prázdnin a podzimu. Pan doktor Jindřich Kliment ukončí svou praxi k 30. červnu a začne si užívat zaslouženého důchodu.

Již připravujeme prostory pro paní doktorku Aničku Babčanovou, která bude v ordinaci pokračovat. Projektová dokumentace řeší kompletní nové uspořádání zdravotního střediska tak, aby odpovídalo současným požadavkům na provoz pediatrie i zubní ordinace. Projekt byl zaslán k vyjádření dotčených orgánů.

Nové řešení počítá s přesunem dětské ordinace do prostoru současné zubní ordinace, kde bude sdílená čekárna. Zubní ordinace bude přesunuta na místo pediatrické ordinace čili do

- **Stezka na Antoníček**

Na tento investiční záměr se zpracovává projektová dokumentace. Jedná se o stezku, která povede podél hlavní silnice. Podél stezky je v plánu vysázet alej stromů. Cílem je odklonit chodce mimo hlavní silnici a tím zvýšit bezpečnost.

většího prostoru, který umožní moderní vybavení i případné rozdělení na část pro zákroky a část pro dentální hygienu. Přeskupení zároveň umožní vytvořit plně bezbariérové zdravotní středisko.

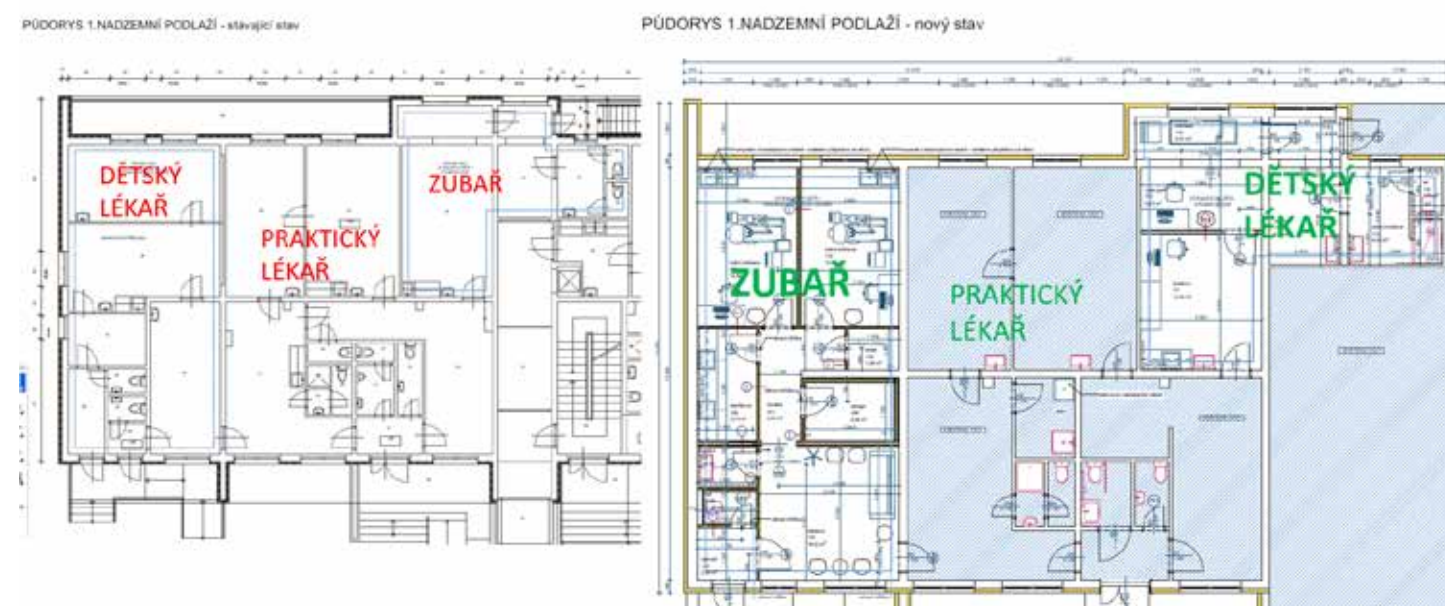
Harmonogram prací:

- vyklizení stávající zubní ordinace
- přebudování zubní ordinace na ordinaci pro dětského lékaře
- přestěhování a zprovoznění pediatrické ordinace
- vyklizení současné pediatrické ordinace
- přebudování této části na novou zubní ordinaci

Cílem je otevřít novou zubní ordinaci **v listopadu 2026.**

Budeme vás informovat.

Rekonstrukce bude náročná, ale věříme, že ji zvládneme. Máme šikovné zaměstnance i řemeslníky v obci a společně připravíme zdravotní středisko tak, aby dobře sloužilo všem ob-

Půdorys současného stavu a navrhovaného stavu zdravotního střediska

Poděkování panu doktoru Jindřichu Klimentovi

Rád bych vyjádřil upřímné poděkování panu doktoru Jindřichu Klimentovi za jeho sedmnáctileté působení v Ostrožské Lhotě. Po celou dobu se staral o zubní ordinaci s profesionalitou, pečlivostí a lidským přístupem, který oceňovali všichni pacienti. Jeho práce významně přispěla k dostupnosti kvalitní zdravotní péče v naší obci.

Pane doktore, děkujeme Vám za dlouholetou službu, za trpělivost, ochotu i každodenní péči o občany Ostrožské Lhoty. Přejeme Vám mnoho zdraví, energie a ať se Vám daří ve všem, co Vás čeká v dalších letech.

• Studie - Mlýn v Ostrožské Lhotě – historické místo dává novou budoucnost

Bývalý mlýn patří k místům, která jsou s Ostrožskou Lhotou pevně spojená. Není to jen starý objekt v obci. Je to část naší historie, místo, které si mnozí pamatují, kolem kterého se chodilo, pracovalo a které po dlouhá léta dotvářelo podobu této části Lhoty. Právě proto je důležité hledat pro něj takové využití, které bude mít smysl i pro další generace.

Architektonická studie využití areálu bývalého mlýna je nyní dokončena. Nejde už tedy o první pracovní návrh, ale o finální verzi studie, která bude sloužit jako podklad pro další projektování. Nyní řešíme navazující kroky tak, aby bylo možné záměr postupně posouvat do dalších stupňů projektové dokumentace.

Studie ukazuje, jak by mohl celý areál znovu ožít. Návrh propojuje tři důležité roviny: nové bydlení, veřejné prostory pro občany a citlivé připomenutí historie mlýna.

Jednou z hlavních částí návrhu je nový bytový dům, který navazuje na stávající objekty v areálu. Studie počítá celkem s 10 bytovými jednotkami. V 1. nadzemním podlaží jsou navrženy 4 byty, ve 2. nadzemním podlaží dalších 6 bytů. Část bytů je řešena jako menší byty typu 1+kk a 2+kk, další byty jsou navrženy jako větší mezonetové byty. Takové složení může nabídnout bydlení různým skupinám obyvatel — mladým lidem, jednotlivcům, menším domácnostem i těm, kteří chtějí zůstat žít v obci.

Bytový dům není navržen jako zcela cizí novostavba bez vztahu k místu. Naopak využívá část původních konstrukcí a navazuje na stávající hmotu areálu. Počítá se s novou šikmou střechou, která bude navazovat na charakter okolních budov, a zároveň s úpravami, které umožní současně bydlení odpovídající dnešním požadavkům.

Důležitou součástí bytové části je také zázemí pro každodenní život. Studie počítá například se sklepními kójem, společnými prostory, kočárkárnou a technickou místností bytového domu.

Druhou výraznou částí návrhu je samotný historický objekt mlýna a sila. Právě tady studie přináší myšlenku, že mlýn nemusí zůstat jen uzavřenou budovou, ale může se stát živým místem pro obec. V jednotlivých podlažích jsou navrženy prostory občanské vybavenosti a veřejného využití.

V přízemí je uvažováno s prostorem pro bistro, kavárnu nebo vinárnu, tedy místem, kde se lidé mohou potkat, posedět a přirozeně oživit okolí mlýna. Ve vyšším podlaží studie navr-

huje FabLab / veřejnou dílnu, tedy prostor pro tvoření, práci, drobné řemeslné aktivity nebo vzdělávání. Další podlaží počítá s komunitním centrem nebo dětskou hernou, kde by mohly vznikat aktivity pro rodiny, děti i spolkový život.

Ve čtvrtém nadzemním podlaží je navržen konferenční sál, který by mohl sloužit pro menší setkání, přednášky, jednání nebo kulturní a společenské akce. V nejvyšší části objektu studie počítá s muzeem mlýna a vyhlídkou. Právě zde by se mohl připomenout příběh tohoto místa — jeho původní funkce, historie i význam pro obec.

Velmi zajímavým prvkem návrhu je využití sila. Silo je ve studii navrženo především jako komunikační páteř veřejné části. Znamená to, že by zde bylo umístěno schodiště, výtah a hygienické zázemí pro jednotlivá podlaží. Díky tomu by se prostory mlýna mohly stát přístupné, přehledné a použitelné pro širší veřejnost. Výtah je zároveň důležitý pro bezbariérové zpřístupnění objektu.

Bezbariérovost je jedním z důležitých témat celého návrhu. Přístup do veřejné části mlýna je řešen pomocí výtahu a venkovní rampy. Cílem je, aby budoucí prostory mohly sloužit co nejširšímu okruhu lidí — seniorům, rodičům s kočárky, dětem i osobám se sníženou schopností pohybu.

Studie se nevěnuje pouze budovám, ale také okolí mlýna. Východní část areálu je navržena jako příjemný veřejný prostor pro odpočinek, setkávání a případně menší kulturní akce. V návrhu se objevuje zeleň, venkovní mobiliář, prostor pro posezení i vodní prvek. Tato část by mohla vytvořit klidné místo, kde se člověk zastaví, posedí a kde mlýn nebude jen stavbou, ale skutečnou součástí života obce.

Součástí návrhu je také řešení dopravy a parkování. Parkovací plochy jsou ve studii navrženy v několika částech areálu tak, aby sloužily jak bytovému domu, tak veřejné části mlýna. Hlavní parkování je řešeno ve dvoře u bytového domu, kde jsou navržena zatravněná parkovací stání. Další parkovací místa jsou doplněna také v návaznosti na veřejnou část areálu, tedy v blízkosti pobytového prostoru, kavárny a vstupu do mlýna. Cílem návrhu je, aby bylo parkování prakticky dostupné, ale zároveň aby nenarušilo klidnější charakter venkovních ploch určených pro odpočinek, setkávání a menší kulturní akce.

Návrh počítá také s rozsáhlou stavební obnovou objektů. Uvažuje se se zateplením, novými skladbami střech, rekonstrukcí střešních konstrukcí, úpravami svislých konstrukcí, ze-

sílením nebo výměnou stropních konstrukcí a opravami částí, které jsou ve zhoršeném technickém stavu. U mlýna mají být dřevěné stropní trámy tam, kde to bude možné, ponechány jako pohledové prvky, aby se zachoval charakter a atmosféra historického objektu.

Architektonická studie tak ukazuje cestu, jak spojit staré s novým. Mlýn by si mohl ponechat svůj příběh, ale zároveň získat nové využití — bydlení, veřejné prostory, místo pro setkávání, tvoření, vzdělávání, kulturu i připomenutí historie.

Nyní je před námi další důležitý krok: navazující projektová příprava. Ta prověří technické řešení podrobněji a převede architektonickou studii do dalších stupňů projektové dokumentace.

Příběh mlýna tedy nekončí. Naopak se otevírá jeho nová kapitola. Historické místo v srdci obce může znovu získat život a stát se prostorem, který bude sloužit dnešním i budoucím obyvatelům Ostrožské Lhoty.

Návrh interiéru kavárny a bytu na mlýně

Současný stav a navrhovaný stav mlýna Foto na str. 3- 17 OU Ostrožská Lhota

Pracuje se i na dalších projektech, s kterými budete postupně seznámeni...

Některé záměry obce naleznete i na webových stránkách obce.

Poděkování

Děkuji všem členům našich spolků a klubů, kteří se pravidelně zapojují do brigád, starají se o svěřené objekty a pomáhají s údržbou veřejného prostranství. Vaše práce je vidět na každém kroku – od péče o zeleň, přes úklid a drobné opravy, až po přípravu prostor na kulturní či sportovní akce. Díky vám obec působí upraveně, živě a přátelsky.

Stejně poděkování patří i všem občanům, kteří nezištně pomáhají tam, kde je potřeba. Ať už jde o jednorázovou výpomoc, dlouhodobou péči o okolí svého domu nebo iniciativu při zvelebování veřejných míst, každá taková pomoc má velký význam. Společně vytváříme prostředí, ve kterém se dobře žije.

Vaši ochoty, času a energie si velmi vážím. Děkuji vám všem.

Přání občanům

Milí spoluobčané, léto je v plném proudu a přináší čas slunce, pohody a setkávání. Přeji vám, abyste toto období prožili s radostí, klidem a dostatkem energie.

Ať máte možnost odpočinout si od každodenních starostí, užít si chvíle s rodinou a přáteli, vyrazit na výlety nebo jen posedět doma na zahradě. Léto je ideální čas k načerpání sil, k objevování nových míst i k obyčejným okamžikům, které dělají dny hezčí.

Přeji vám, aby vás slunečné dny naplnily dobrou náladou a aby se vám podařilo vytvořit si vzpomínky, které vás budou těšit ještě dlouho po skončení léta.

Ať je letošní léto pro nás všechny obdobím pohody, radosti a příjemných zážitků.

Za obec Ostrožská Lhota
Ing. Roman Tuháček, starosta

Společenská kronika

80 LET

- Božena Bachanová, č.p. 285
- Marie Křiváková, č.p. 9
- Marie Pospíšilová, č.p. 156
- František Polehňa, č.p. 49

85 LET

- Vít Lopata, č.p. 107
- Ludmila Žajdlíková, č.p. 393

94 LET

- Marie Hejtmánková, č.p. 140
- Božena Straková, č.p. 288

VÝROČÍ MANŽELSTVÍ

50 LET

- Zdeňka a František Páčovi, č.p. 458

55 LET

- Eva a Josef Matušítkovi, č.p. 98
- Libuše a Petr Opletalovi, č.p. 463

60 LET

- Anna a František Hyrákovi, č.p. 364

ÚMRTÍ

- Hynek Zámečník, č.p. 482
- Antonín Bachan, č.p. 484
- František Malušek, č.p. 445

Setkání jubilantů

Ve čtvrtek 14. 5. 2026 jsme na obecním úřadě přivítali manželské páry. Výročí 50 let s námi oslavili Zdeňka a František Páčovi, výročí 55 let Eva a Josef Matušítkovi a výročí 60 let oslavili Marie a Miroslav Šálkovi.

25. 6. 2026 se sešli jubilanti. 80 let oslavila Božena Bachanová, Marie Křiváková, František Polehňa, Marie Fojtíková a Jan Těthal. 85 let s námi oslavila Ludmila Žajdlíková.

Text a foto:
Hana Havlíková, matrikářka

Na obci přivítali pět občánků. Tři holčičky

První vítání občánků v naší obci v letošním roce proběhlo v neděli 24. května. Slavnostního obřadu se zúčastnili rodiče se svými dětmi, které byly oficiálně přivítány mezi občany naší obce.

Noví občanci a jejich rodiče:

Barbora a Ondřej Zalubilovi s dcerou Sárrou

Aneta Holomková a David Trnka se synem Štěpánem

Irena a Radek Lagovi se synem Matějem

Dominika a Ondřej Radochovi s dcerou Klárou

Lucie a Marek Škorcovi s dcerou Marianou

Obřad vedly matrikářka Hanka Havlíková a Ludmila Dominiková. Slavnostní atmosféru obohatily děti z naší školy, které přednesly básně a přispěly ke kulturnímu programu. Mezi vystupujícími byli krojovaní Kateřina Hájková a Tobias Šuránek, recitátorky Ludmila, Miriam a Anastázie Pavelkovi. Na elektrické klávesy hrála Adéla Bočková. Děti vedla Petra Hájková.

Všem novým občánkům naší obce přejeme šťastné a spokojené dětství!

Stanislav Dufka

První vítání občánků v naší obci v letošním roce proběhlo v neděli 24. května. Foto: Stanislav Dufka

OBEC
OSTROŽSKÁ LHOTA

Ženáci
ze Lhoty

ZVOU NA

Ženáčské
hody

24. - 26. 7. 2026

PROGRAM:

PÁTEK 24. 7. 2026

🕒 19:00 Zábava na hřišti
s JaGr Band

SOBOTA 25. 7. 2026

🕒 17:00 Stavění májky u Obecní
za doprovodu Fašank Bendu

NEDĚLE 26. 7. 2026

🕒 9:00 Mše svatá v kostele sv. Jakuba
🕒 15:00 Průvod z Hájku
pro povolení hodů ke starostovi

👥 Průvod na hřiště – hodová zábava

HRAJÍ:

DH ŠAROVEC
HORŇÁCKÁ
CIMBÁLOVÁ MUZIKA

Všichni krojovaní
jsou srdečně zváni do průvodu.

Čtrnáct dětí poprvé přijalo svaté přijímání

První červnovou neděli se v naší farnosti uskutečnilo slavnostní první svaté přijímání, kterého se letos zúčastnilo čtrnáct dětí. Pro děti i jejich rodiny šlo o významný okamžik na cestě víry, na který se několik měsíců připravovaly.

Děti na tuto slavnost připravovala katechetka Jarmila Bezděková, mši svatou sloužil farář Miroslav Reif. První svaté přijímání je v naší farnosti tradičně organizováno jednou ročně, zpravidla v květnu nebo na začátku června.

Svátost oltární letos poprvé přijaly

Kateřina Hájková, Gabriela Hyráková, Ema Machalová, Kristýna Matušíková
a Anna Nedbalová.

Mezi chlapci byli

Šimon Horsák, Tadeáš Loučka, Antonín Pěňčík, Michael Svoják, Tobias Šuránek, Kryštof
Uhříček, Matyáš Varmuža, Vojtěch Vašák a Matyas Vítek.

Všem dětem přejeme, aby jim tento slavnostní den zůstal dlouho v paměti.

Děti a jejich rodiče při slavnostním prvním svatém přijímání. Foto: PN

Další informace o naší farnosti naleznete na:

www.farnostostrozkalhota.cz

Pěší pouť k boží muce pod Velkou Javořinou očima jedné matky

Pátého ročníku pěší pouti k Boží muce pod Velkou Javořinou, která se uskutečnila v pátek 8. května 2026, se zúčastnily desítky poutníků z Moravy i Slovenska. Mezi nimi nechyběl ani olomoucký arcibiskup Josef Nuzík, který putoval společně s ostatními účastníky. Jak pouť prožívala rodina se čtyřmi malými dětmi, popisuje ve svém osobním vyprávění Hana Machová.

Do poslední chvíle jsem ani nedutala. Vyjde nám to tentokrát? Život se čtyřmi dětmi je plný překvapení. Bohužel to nejsou jen pokroky ratolestí, krásné výtvary a kytičky, které mi vytrvale nosí, ale často i nemoci. Naplánovat si výlet proto znamená: „Moc se radši netěš!“ A co teprve pouť!

Sedět jen doma ale není cesta a plánovat se musí bez ohledu na výsledek. O tom jsem už dlouho přesvědčena a při představě hodin v lese radostí jásám!

Vyjeli jsme na čas, s pocitem, že vše důležité máme, hlavně sebe navzájem. To je věřím první krok k úspěšné cestě. Manžel, poutnictvím nepoznamenaný, sice z počátku jevil známky nervozity, děti se však těšily. Dojeli jsme ke Kamenné boudě a při čekání na zahájení zdravili známé poutníky a divili se narůstajícímu počtu zúčastněných. Během telefonátu jsme se dozvěděli, že naši přátelé pouť na poslední chvíli vzdali.

Parkoviště pro auta bylo zaplněno, když tu z lesa vyjel traktor. Zastavil na kraji a z něj vyskočili dva muži. „Asi jdou zpracovávat to vytěžené dřevo!“ špitl manžel. Jak jsme se zmýlili! Sundali sluchátka, podali si ruce, jeden naskočil nazpět a traktor odjíždí. Překvapení poutníci v druhém muži poznávají očekávanou osobnost Josefa Nuzíka a okamžitě se rozezní potlesk na uvítanou. Skromný pastýř v tričku a sportovních

kalhotách si podává ruce snad se všemi a ptá se, odkud jsme.

Slova se chopily organizátorky a připomínají historii putování a jeho smysl. Přemítáme o příběhu Antonína Šuránka, s pastýřem arcidiecéze na popud jednoho dobrého pastýře z Ostrožské Lhoty se modlíme za všechny naše současné i budoucí pastýře. Není jich mnoho, prá-

Hana Machová s manželem Dominikem na nejvyšším bělo-karpatském vrcholu. Foto: Archiv HM

ce mají kněží v současnosti nad hlavu, a přesto nás i během našeho putování tito někdy nenápadní pastýři doprovázejí, přicházejí ke svým ovečkám s dobrým slovem a povzbuzením (Díky otče!).

Naše malá rychlost již od počátku neodpovídá tempu skupiny, a tak pokaždé přicházíme až během čtení a modliteb

při jednotlivých zastaveních. Modlíme se tedy radostí z krásy stvoření, ale taky trochu za bezpečnost nejmenších dětí. Při putování nahoru jedním okem sleduji syna, který si zvolil cestu lesem ve srázu nad námi a druhým skoro tříletou dceru, která ještě nerozumí tomu, že elektrokola dávají člověku možnost zdolávat kopec rychleji, někdy bohužel bez ohledu na ostatní nahoru v zástupu putující. Náš nejmladší našťestí sedí v kočárku!

Těsně před prvním cílem, kterým je nádherný reliéf Marie Sedmibolestné Vladislava Vaculky na počest ženy, která odešla na věčnost při bouři, nás čeká poslední zastavení. Sluníčko vykukuje mezi stromy, čehož někteří poutníci využívají k zvětšení okamžiku s arcibiskupem. Hromadně mu děkujeme. Biskupský chlebiček, který od organizátorů dostává, s radostí rozdává všem zúčastněným. Jako obvykle dojíždíme kousky po dětech a snažíme se vyrazit s předstihem. Skupina poutníků nás však opět znovu předstihuje. Tentokrát je na vině zapomenutý modrý medvídek. Ale ono to dřevo v okolí cest a lesní flora jsou pro naše pouze vesnice znalé ratolesti taky velkým lákadlem...

Vysílač viditelný z našich domovů se najednou majestátně vypíná přímo nad námi

V cíli naší pouti na památku připěvňujeme věnec z šišek, které účastníci nesli s sebou a symbolizují naše úmysly. Dočkal se i děti. Osobní požehnání doplňuje obdarování medailemi z tatranek. Naše tříletá je nadšená i z lízátka. Po zdolání kilometrů odměnu děti ihned začínají a doplňují síly pro výstup na vrchol. Na chvíli neslyšíme: „Mě už bolí nožičky.“ a „Já už nemůžu!“ Bla-

hé ticho však netrvá dlouho. Z úvah nad tím, jak rychle nadšení naší smečky polevilo, mě vytrhuje vodopád. Pohled na padající tekutinu uklidňuje a dodává sílu k životu nejen rostlinám v okolí. Stoupáme na vrchol. Počítáme s dětmi hraniční kameny a nasazujeme kapuce. Na holém vrcholu trochu vyfukuje. Zastavujeme se u náhrobků lidí, kteří tohle místo nosili ve svém srdci až do konce pozemského putování. Vysílač viditelný z našich domovů se najednou majestátně vypíná přímo nad námi.

Na Javořině na vrcholu jsme poprvé. Tak hurá – foto do rodinné kroniky! U Holubyho chaty oslavujeme. Někteří řízkem z batohu, děti zmrzlinou, manželé popíjejí vytoužené točené. Sedíme s další rodinkou v trávě a dělíme se. O jídlo, o zážitky z putování, o zkušenosti, o názory, o radosti i bolesti. A je nám dobře na světě. Děti běhají s klacky kolem. Nožičky se záhadně uzdravily. Plánujeme cestu nazpět.

Volba Medvědí stezky po červené značce byla šťastná, stejně jako společnost. Svůj k svému, kočárek ke kočárku, děti k dětem, rodiče k rodičům. Jen tak jít a povídat se střechou z větví nad hlavou. Jak je krásné jít po světě s někým, kdo vám rozumí!

Když se řekne pouť, představí si dnes děti kolo-toče, atrakce a laskominy. Nic z toho na pěší pouti většinou nezažijete, troufnu si ale říct, že odcházíme naplnění více. Snad propojením s Bohem a lidmi, snad vynaloženým úsilím, snad zkoušením toho, že ke štěstí stačí málo...

Hana Machová

Olomoucký arcibiskup Josef Nuzík, kterého přivezl na sraz jeho bratr s traktorem. Foto: FB Josefa Nuzíka

Společná fotka většiny lhotských poutníků. Foto: AS

Děšť, pokora a velké ideály: Sto let od první mše svaté P. Antonína Šuránka

Před 100 lety se v Ostrožské Lhotě chystala velká sláva. Kněžské svěcení a primiční mše svatá „Tonka Šuránka“, který se narodil 29. 5. 1902 a prožil své dětství v Dědině v domě č. 28.

Nemáme fotografie a už vůbec ne filmový materiál. Pamětníci dávno nežijí. Máme však dobové články z tisku, zápisek z farní kroniky, a především vzpomínky samotného novokněze, které si poznačil do deníku během internace v letech 1951–1955 v Želivu.

Vzpomeňme alespoň ve Zpravodaji samotnu událost a muže, který své současníky oslovil natolik, že záhy po jeho smrti 3. 11. 1982 začali usilovat o jeho svatořečení. Pro řadu lidí ani dnes není zapomenut a je vzorem i dnes.

Kněžské svěcení se konalo v olomoucké katedrále 5. 7. 1926. Z rukou olomouckého arcibiskupa Leopolda Prečana tenkrát přijalo svěcení 23 mladých mužů.

Primice byla naplánovaná na neděli 11. 7. 1926 v Ostrožské Lhotě. Kostel, který byl dostaven v roce 1908, byl ještě nedovybaven a čekal na výmalbu, prozatím byl jen vybělen. S jistotou víme, že ten den bylo nepříznivé počasí. Deštivé a možná i chladné počasí mohlo být před sto lety pro lidi z okolních vesnic nemalá překážka. Chodilo se pěšky nebo povozem.

Je dobré připomenout, že stejnou slávu měli lidé ve Lhotě ještě v paměti, protože o pět let dříve, roku 1921, byl na kněze vysvěcen Šuránkův bratranec Josef Bachan (1895–1967) z č. 25.

Rozpaky kolem celé slávy

Ze zápisů víme, že původně nechtěl velkou slávu v rodné obci, ale chtěl prožít svou první mši svatou někde v ústraní. Nechtěl být středem pozornosti. Uvědomil si však, že právě tím by na sebe upozornil. Rozhodl se pro primiční obrá-

zek, kde byla fotografie nedávno zesnulého arcibiskupa Antonína Cyrila Stojana (1851–1923).

Stojan, v té době poslanec, se podílel na stavbě kostela a školy v naší obci. Byl Šuránkovým kněžským vzorem.

O primici se psalo i ve Slováckých novinách

První zmínka je z 9. 7. 1926 a otisknout ve Slováckých novinách ji nechali tehdejší studenti, jeho přátelé, z gymnázia v Uherském Hradišti: „Ze župního výboru SSS1. Jsme plni radosti: Sluhou Páně stává se ten, který nás ustavil. P. Ant. Al. Šuránek slaviti bude 11. t. m. v Ostr. Lhotě kněžskou primici, aby po ní započal blahodárné působení ve veřejném životě, na které je výborně připraven. ... Věříme v jeho budoucnost.

Věříme, že pod jeho neúnavnou rukou tak poroste radikální plnění úkolů církve a vlasti potřebných, jak rostli jsem my. Kolegové, účastí na primici dokážeme, že jsme ho neopustili a že si přejeme, aby nás neopustil.“

Krátce po slavnosti, 17. 6. 1926, vyšel následující článek:

„Ostrožská Lhota. Nechť roste nám a dlouho při zdraví působí druhý tatíček Stojan! Tak projevoval se souhrn hlubokých dojmů, jež prožili všichni, kdož v tak hojném počtu účastnili se kněžských prvotin milovaného novokněze Ant. Al. Šuránka, ač počasí bylo krajně nepříznivé. On zvolil si nejkrásnější ideál a vytkl si nejvzácnější cíl životní, oni ukázali, že dovedou si vážít toho, jenž odhodlal se k takové vzácné volbě. Procítěná slova kazatele Dra Ot. Taubera dotkla se každého. Katolických kněží je nám potre-

¹ **Sociální studentské sdružení (SSS)** byla středoškolská katolická organizace působící v českých zemích od počátku 20. století. Sdružovala katolické studenty na tehdejších gymnáziích a učitelských ústavech.

ba a katol. kněží to byli, které o národ náš ve všech směrech neobyčejně se zasloužili. Do budoucna zbývá jistá naděje: Budou-li z katol. bohosloví vycházeti takoví Šuranci, pak není potřeba báti se o katolictví v národě našem, a tudíž o náš stát. Nemá radost jenom tatíček ze zdárného dítěte. Raduje se celé Slovácko, že vysílá do světa zase jednoho nadějného syna.“ Z pohledu dneška, o sto let později, můžeme potvrdit, že prorocká slova pisatele byla naplněna.

Poslední článek ve Slováckých novinách, týkající se primice, vyšel 23. 7. Byl krátký, výstižný a psaný od srdce. Nechal ho otisknout samotný primiciant: „Všem, kdož jakýmkoli způsobem přispěli k oslavě Boží při mé první nejsvětější oběti dne 11. července v Ostrožské Lhotě – děkuji vroucím Pán Bůh zaplat! P. Šuránek.“

Poděkování a vděčnost za pomoc a přízeň provázela P. Šuránka po celý život.

Co prozradila farní kronika

P. Rudolf Šimon, tehdejší farář do farní kroniky zapsal pro budoucí generace následující: „Prvotiny P. Ant. Šuránka. Dne 11. července 1926 měl primici zdejší rodák P. Anto. Šuránek čís. 28., nar. 29. 5. 1902. Přes veliký nečas sjelo se dosti kněží. Přítomni byli: prof. Dr. Ot. Tauber z Lipníka, prof. Josef Vévoda z Vyškova, Kons. Rada Karel Namyslov z Hluky, Kons. Rada Ornůst Navrátil ze Ptení, Frant. Kvapil, farář v Písku, P. Jan Machatý, kaplan z Hluky, P. Josef Bachan, kaplan z Bílovic, zdejší rodák a 3 bohoslovci. Kázal bývalý profesor primiciantův dr. Ot. Tauber. Vysvětlil potřebu kněží, jich význam a zásluhy zvláště v českých dějinách, pak vznešenost stavu kněžského. Vše ozřejmil příklady a doklady z učenců. Při obědě v přípitku vylíčil vřelý svůj poměr k novoknězi známému svou činností literární a organizační. Dále promluvil za lidovou stranu p. sekretář Uhrec. Ač novokněz jako student otevřeně vystupoval jako uvědomělý katolík a člen S. S. S., byl respektován, neboť se choval taktně ke všemu a své školní povinnosti svědomitě plnil. Býval po celé studium primusem. Kěž dle slov kazatele splní primiciant na-

děje v něj kladené a zachová si gotický idealismus a barokní aktivitu, kráčeje ve šlépějích sv. Cyrila a Metoděje, Stojana a světitele arcib. dr. Leop. Prečana.“

Všechny dobové záznamy mají jedno společné.

Do čtyřiaadvacetiletého Antonína Šuránka vkládali všichni velké naděje. Očekávali od něho hodně.

Víme, že pro něho nebylo lehké žít a pracovat s touto odpovědností. Dokázal však vytrvat.

Prázdninový tip na výlet

Prvním působištěm novokněze se stalo v srpnu 1926 lázeňské město Slatnice u Olomouce.

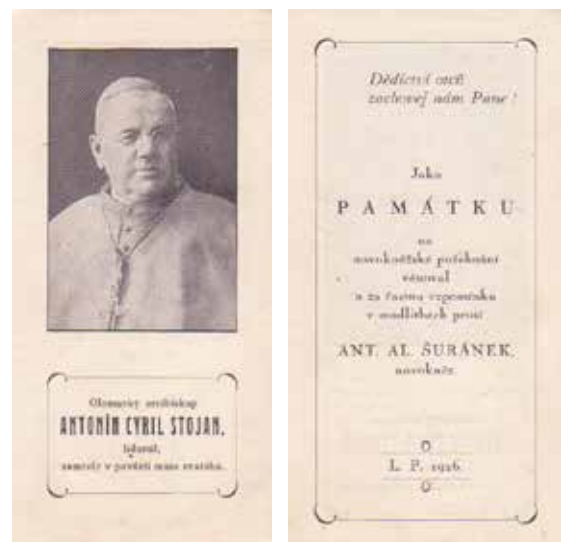
Během prázdnin si do Slatinic můžete zajet třeba na výlet. Kousek za městečkem, na Malém Kosíři, najdete dřevěnou stavbu, „kapli“ zasvěcenou sv. Antonínu, která od roku 2018 připomíná poutní místo, které zde chtěl po 2. světové válce P. Šuránek vybudovat.

Nezapomeňte se stavět na staré slatinické faře. Chátrající budově vrátil život

spolek místních nadšenců s názvem Naděje. Fara i zahrada tak dál slouží lidem a dostala nový život. Kromě zázemí pro farní aktivity zde našla své místo i kavárna s příznačným názvem Na Faře. Po výstupu na Malý Kosíř si můžete zajít pro odměnu právě sem.

Článek v celém rozsahu a další texty je možné najít na www.antoninsuranek.cz.

Alka Skřenková

Do pátrání se můžete dát až do konce roku 2026.

Matice svatoantonínská v Roce svatého Františka pro vás připravila

PÁTRACÍ HRY NA SVATÉM ANTONÍNKU

PRO JEDNOTLIVCE I SKUPINY, DĚTI I HRABE DOSPĚLÉ.

ANTONÍN HLEDÁ FRANTIŠKA

Přenesete se v čase do slavné „rohožkové kapituly“. Pomůžete sv. Antonínovi najít v zástupu stovek bratří sv. Františka? Právě tam se tyto dva duchovní velikáni poprvé setkali.

S sebou: Tužka a papír na poznámky, příp. čísla značit do mobilu. Mobil s daty se může hodit těm, kdo okolí moc neznají.

Start: Strom akát u zábradlí na kůr kaple.

Terén: Louka, vhodné i pro kočárky.

Délka trasy: 850 m (4 stanoviště).

Cíl: V okolí technického zázemí (WC) v poutním areálu.

Získej tajný kód k tajemným schránkám.

POZNEJ SVATÉHO FRANTIŠKA

Provede klíčovými okamžiky života sv. Františka. Dozvíte se něco zajímavého z jeho mládí a svatého života. Zjistíte, co je porciunkule, kdo je Bratr vlk a co má společného František a sv. Anežka Česká.

S sebou: Tužka a papír na poznámky, příp. čísla značit do mobilu. Mobil s daty se může hodit těm, kdo okolí moc neznají.

Start: Strom v „lesíku“ za technickým zázemím.

Terén: Louka, polní a lesní cesty. Měl by zvládnout i kočárek.

Délka trasy: Heslo zjistíte po ujetí 1,5 km, ale trasa s dalšími úkoly je dlouhá 3,8 km. Celkem 11 stanovišť.

Cíl: V okolí technického zázemí (WC) v poutním areálu.

Více informací o aktivitě na www.antoninek.cz

Kaple je přístupná každý den. Letní čas 10.00 - 17.00. Zimní čas 11.00 - 15.00.

Lhotané převzali medaile za zásluhy o odkaz generála Bogataje

Bylo to v naší Lhotě zdánlivě obyčejné středeční odpoledne. Ne tak pro bývalého starostu Antonína Jelénka a Josefa Lopatu. Datum 6. 5. 2026 si budou oba pánové jistě dobře pamatovat. Zástupce spolku Červených baretů Zbyněk Páč jim předal pamětní medaile za zásluhy o vybudování pamětní desky generálporučíka Františka Bogataje, která je umístěna na budově základní školy. Deska je dílo uměleckého sochaře Otmara Olivy.

„Je to limitovaná série medailí, která se uděluje lidem, kteří se nějakým způsobem zasloužili o to, že odkaz hrdinů odboje nezapadne,“ uvedl Zbyněk Páč a přiblížil činnost spolku Červených ba-

retů. Sdružuje veterány výsadkových a speciálních jednotek a hlásí se nejen k současným, ale i k druhoválečným veteránům. „Snažíme se pečovat o jejich odkaz. Tím, že jsme výsadkáři, zaměříme se na generála Františka Bogataje a další výsadkáře, kteří přišli z Londýna a bojovali ve druhé světové válce. Mimo jiné spolek připomíná tyto hrdiny i vydáváním pamětních odznaků a medailí.“

Na vybudování bronzové desky generála Bogataje mají podle svých slov zásadní podíl Lhotané Josef Lopata, emeritní starosta Antonín Jelének a také profesor uherskohradištského gymnázia Jaroslav Krápek.

„Vybudování desky stálo obrovské úsilí. Chtěl bych poděkovat i Jarkovi Křápkovi, který s námi na tom pracoval. Nesli jsme tu tíhu společně s Tondou Jelénkem. Je to počín, který má hodnotu do budoucna,“ uvedl Josef Lopata.

Antonín Jelének medaili nečekal. „Je to pro mě velké zadostiučinění. Velmi si ocenění vážím. Prosadit umístění desky na školu nebylo jednoduché, tehdejší zastupitelstvo na to nechtělo uvolnit prostředky,“ připomněl.

Spolek Červených baretů se věnuje mimo jiné sportovně-pohybovým aktivitám, odborným seminářům, přednáškám a výstavám, které přibližují historii a

tradice 22. výsadkové brigády a výsadkových jednotek obecně.

Medaile předal Zbyněk Páč, jediný člen spolku pocházející z naší obce. „Na akcích jsem z naší Lhoty nikoho jiného nepotkal, ale jsou tam třeba kluci z Hluku nebo Uherského Hradiště. Členem je i prezident Petr Pavel, který se účastní našich setkání,“ uvedl.

Zbyněk Páč působil u výsadkářů a má za sebou přes 1000 seskoků. Sám říká, že je jednou nohou v Praze a jednou ve Lhotě, kde má po dědovi opravený dům. V Praze má firmu a studuje tam jeho syn.

Stanislav Dufka

Zástupce spolku Červených baretů Zbyněk Páč (uprostřed) předal pamětní medaile Josefu Lopatovi (vlevo) a Antonínu Jelénkovi (napravo). Foto: 2x Stanislav Dufka

Pietní akt připomněl 81 let od osvobození naší obce

Dne 27. dubna 2025, tedy přesně v den, kdy byla před 81 lety osvobozena naše obec, se uskutečnil pietní akt spojený s položením věnců u památníků padlých v první a druhé světové válce a také u pomníku lhotských rodáků, kteří bojovali v československých legiích během první světové války.

Slavnostní událost proběhla za přítomnosti starosty obce Romana Tuháčka a dalších zástupců obce. Starosta ve svém projevu všechny přítomné seznámil s podrobnostmi osvobození Ostrožské Lhoty.

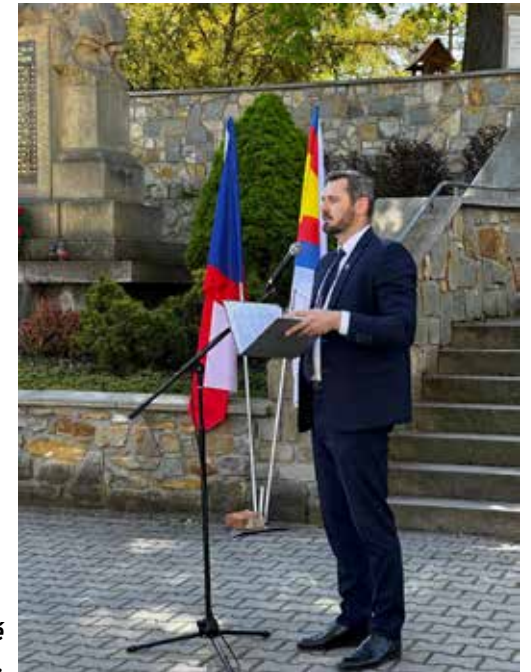
Věnce byly rovněž položeny u pamětní desky veliteli parašutistické skupiny Carbon Františku Bogatajovi, který se během války ukrýval v budově naší školy.

Pamětní desku odlil sochař Otmar Oliva na Velehradě v roce 2017 a na budovu školy byla slavnostně umístěna 28. října téhož roku.

Věnce k památníkům pokládali žáci základní školy.

std

Starosta Roman Tuháček ve svém projevu všechny přítomné seznámil s podrobnostmi osvobození naší obce.

Slavnostní událost proběhla za přítomnosti žáků a učitelů základní školy. Foto: Hana Havlíková

Lidový domek Háječek opět ožil jarním posezením. V podkroví je výstava o Lhoťanech v Americe

Poslední dubnovou neděli proběhlo v naší obci tradiční otevření Lidového domku Háječek. Pořadatelé akci nazývají Jarní posezení při ovárku, pohárku a písničce.

Za slunečného počasí zahrála cimbalová muzika Višňa s primášem Františkem Hájkem a Fašank Bend pod vedením Jaroslava Dominika. Nechyběly ani skvělé zabijačkové speciality, které k této události neodmyslitelně patří.

V podkroví domečku si návštěvníci mohli prohlédnout výstavu fotografií, novinových výstřižků i dopisů, tentokrát s tematikou Lhoťané v Americe. Výstavu připravila Ludmila Hájková.

„Je to o tom, kde se Lhoťané usadili. Něco se podařilo sehnat, ale dávalo se to dohromady horko těžko. Velmi zodpovědně se k tomu postavily Blanka Skopalová a Eliška Dennerová. Měly až do roku 1975 kontakt se sestrou babičky, která odešla do Ameriky v roce 1912. Všechny informace jsou hned v první vitrině.

Lhoťané odcházeli i do jiných států Jižní Ameriky – můj děda byl například v Argentině, v přístavním městě Mar del Plata, odkud se vrátil po 45 letech,“ prozradila Ludmila Hájková.

Zajímavá výstava bude na domečku k vidění po celý rok, takže si ji určitě nechte ujít.

Tradičně vydařenou akci připravil folklorní krúžek Háječek.

Lidový domek Háječek bude otevřen až do konce září každou neděli. Ve všední dny a po zbytek roku je možné domeček navštívit kdykoli po předchozí domluvě.

Stanislav Dufka

V podkroví domečku si návštěvníci mohli prohlédnout výstavu fotografií s tematikou Lhoťané v Americe. Výstavu připravila Ludmila Hájková.

Už tradiční návštěvníci Otvírání domečku je Ludmila Lopatová. Foto: 2x Stanislav Dufka

Čtyřletý Jeník Hájek zaujal na Zpěváčkovi Slovácka

Jeník Hájek získal v Tvrdonicích Cenu poroty. Foto: Petra Hájková

Jeník Hájek byl vybrán jako zástupce Uherskohradištska v kategorii do 10 let do soutěžní přehlídky Zpěváček Slovácka, která se uskutečnila koncem května v Tvrdonicích. Ani z Podluží čtyřletý klučina neodjel s prázdnou.

„Dopadlo to nad očekávání. Jeník získal speciální cenu poroty. Jsme rádi, protože všechny děcka byly fakt výborné. Má velkou výhodu, že nemá žádnou trénu. Na jevišti si to užívá a mezi děckama si našel nové kamarády,“ svěřila se pyšná maminka Petra.

Celou akci uváděl známý moderátor Jiří Kokmotos, který na svém facebookovém profilu pochválil všech 49 soutěžících, Jeníka Hájka pak speciálně.

„Všichni byli fantastičtí, ale největší překvapení pro mě byl Janíček Hájek. Má 4 a půl roku, zpívá jak o dušu, jak kdyby mu bylo 10, a miluje publikum. Zapamatujte si to jméno Jan Hájek. Bude to hvězda světové velikosti.“

Kdo by chtěl vidět Jeníka Hájka přímo v akci, může si soutěž vyhledat na YouTube – stačí zadat „Zpěváček Slovácka“.

Stanislav Dufka

Pro pořádek ještě vítězové kategorie do 10 let:

1. místo – Jasmína Šindarová z Dubňan (Kyjovsko)
2. místo – Rudolf Hrachovský (Strážnicko)
3. místo – Alžběta Kružicová z Javorníka (Hornácko)

Šikovné ženy z naší obce pletly ponožky pro Uherskohradištskou nemocnici

Na oddělení šestinedělí Uherskohradištské nemocnice dorazila začátkem dubna krásná zásoba ručně pletených ponožek pro maminky po porodu. Celkem 50 párů ponožek vytvořily šikovné ženy z Ostrožské Lhoty, které se pravidelně scházejí při společném tvoření.

Jak uvedla nemocnice na svých sociálních sítích, pocit tepla a pohodlí je pro maminky po porodu velmi důležitý. Do každého páru ponožek proto jejich autorky vložily nejen svůj čas a práci, ale také kus péče a radosti. Poděkování patří rovněž všem, kteří přispěli materiálem a podpořili tuto krásnou myšlenku.

Lhotské ženy pletly ponožky pod vedením Jarmily Cíchové. Celou akci zprostředkovala předsedkyně místní skupiny Českého červeného kříže Milena Dominiková.

„Domluvila jsem to s oddělením komunikace a vztahů s veřejností nemocnice, ponožky jsme předali Zdeňce Bělánkové. Dohodli jsme se, že budeme pletst dál. Kromě ponožek vyrábíme také

Předávání pletených ponožek. Zleva: Jarmila Cíchová, Milena Dominiková a Zdeňka Bělánková. Foto: Uherskohradištská nemocnice

obvazy, které poputují do Keni. Příze je dnes poměrně drahá, proto nákup materiálu podpořila obec. Dvě stě klubíček stálo přibližně devět tisíc korun. Celá akce probíhá pod hlavičkou Českého

červeného kříže,“ uvedla Milena Dominiková.

Díky dohodě s nemocnicí budou v této záslužné činnosti pokračovat i v dalších měsících.

Parkourová show i hasičská pěna. Dětský den měl velký úspěch

Poslední květnovou sobotu ožilo lhotské fotbalové hřiště tradičním Dětským dnem. Akci uspořádala obec ve spolupráci s místními spolky a organizacemi, které pro děti připravily pestrý program plný her, soutěží a zábavy.

Na jednotlivých stanovištích děti plnily různé úkoly, při kterých si vyzkoušely svou šikovnost, rychlost i důvtip.

Stanoviště tvořily spolky, které jsou v naší obci. Jedním z nich byli i včelaři.

„U nás je ochutnávka medu, ukazujeme různé včelařské pomůcky a také doufáme, že se k nám mladí přidají, abychom rozšířili naši základnu,“ sdělil předseda včelařů okresní organizace Uherské Hradiště Miloš Valenta.

Za splnění všech disciplín je na závěr čekala zasloužená odměna, kterou jim předal starosta obce Roman Tuháček. Nechyběla ani oblíbená hasičská pěna, která každoročně patří k vrcholům celého odpoledne a přilákala desítky nadšených dětí.

Velkým překvapením letošního ročníku byla parkourová show. Akrobatické skoky, přemety a další atraktivní prvky sledovali malí i velcí návštěvníci s obdivem.

Pořadatelé mysleli i na občerstvení. Byly připraveny párky v rohlíku, které se setkaly s mimořádným zájmem a rychle mizely, u stanoviště seniorů se opékaly špekáčky.

Zaměstnanci obce a zástupkyně klubu seniorů, kteří také pomáhali s organizací.

Hlavním sponzorem a pořadatelem akce byla obec Ostrožská Lhota. Starosta Roman Tuháček neskryval po skončení akce spokojenost: „Všechno vyšlo na jedničku. Na požádání maminek byly i párky v rohlíku, které měly velký úspěch. Děkuji všem sponzorům, cukrářství Budáňovi, Tomáši Fanturovi, všem spolkům za pomoc v organizaci. Osobně hodnotím akci jako špičkovou. Veliká spokojenost, všem moc děkuji.“

Poděkování patří všem pořadatelům, dobrovolníkům, spolkům i sponzorům, kteří se na přípravě Dětského dne podíleli.

Stanislav Dufka

Lhotský Červený kříž na mši svaté u Antonínka

Je to tradice. Moc krásná tradice, kterou Český červený kříž v naší obci dodržuje už několik let.

Každoročně se členové a členky Českého červeného kříže z Ostrožské Lhoty účastní mše svaté v kapli u svatého Antonínka, sloužené za zemřelé členy a členky organizace.

Letošní setkání bylo zároveň poutí farností Březová a Strání. Mši svatou sloužil farář ze Strání P. Jiří Pospíšil. Atmosféra poutního místa i společná modlitba vytvořily důstojné a krásné odpoledne.

std

Členové a členky Českého červeného kříže se účastní mše svaté u svatého Antonínka. Foto: Archiv MM.

Červený kříž zorganizoval tematický zdravotnický zájezd do Ostravy

Poslední květnový pátek uspořádal Český červený kříž v naší obci tematický zdravotnický zájezd do Ostravy. Program nabídl řadu zajímavých míst a ukázek z prostředí záchranných složek. Účastníci si prohlédli cvičnou nemocnici při lékařské fakultě, navštívili heliport a seznámili se také s moderní hasičskou technikou. Prohlídku zajistila Štěpánka Bachanová z Hájku.

Na výletě nemohla chybět ani dlouholetá pracovnice Uherskohradištské nemocnice a předsedkyně místního Českého červeného kříže Milena Dominiková.

„Na zájezdě bylo 36 účastníků, z toho 20 dětí, převážně mladých zdravotníků, a několik mladých hasičů. Z bezprostřední blízkosti jsme viděli vzletnutí vrtulníku, dvakrát výjezd zdravotnické záchranné služby a jednou výjezd hasičů. Mohli jsme si prohlédnout techniku, kterou člověk běžně neuvidí. Děcka byla nadšená,“ zhodnotila vydařenou akci Milena Dominiková.

Zájezd spojil poznávání práce zdravotníků, záchranářů i hasičů a přinesl dětem i dospělým řadu nevšedních zážitků. Největší pozornost přitahovaly především ukázky zásahové techniky a možnost sledovat skutečné výjezdy zá-

chranných složek. Pro mnohé mladé účastníky byla návštěva inspirací do jejich další činnosti v kroužcích mladých zdravotníků a hasičů.

Členky červeného kříže na tematickém zájezdě. Foto: Archiv MD

Nejvíce populární je pěna od hasičů – bývá na závěr. Foto: 2x Stanislav Dufka

Lhoťané v senátu. Pozval je Josef Bazala

Místní organizace KDU – ČSL zorganizovala výlet do Prahy. Lhoťany pozval senátor Josef Bazala. Na svém fb profilu k tomu uvedl. „V Senátu i po Praze jsem tentokrát provedl návštěvu z Ostrožské Lhoty a okolních obcí.

Kromě debat o politice, jsme měli taky dost času mluvit o osobních příbězích, o tom, co vás trápí i těší. A to je to nejdůležitější.“ My jen dodáváme, že hlavním organizátorem zájezdu byl Jirka Kauc.

Lhoťané v Praze a senátu: Foto: FB Josefa Bazaly

Ochotníci chystají novou komedii Pánský krejčí

Ostrožsko-Lhotské divadlo si pro letošní rok připravilo klasickou francouzskou frašku **Pánský krejčí**. Hlavním hrdinou je nenapravitelný sukničkář a neuvěřitelný lhář, který se snaží za každou cenu utajit svou nevěru před půvabnou manželkou a podezřívavou tchyní. Přijďte se pobavit a zjistit, jaké zamotané situace a komické zápletky dokáže svými výmluvami způsobit.

Termíny představení potvrzených představení:

- 21. srpna – Uherský Ostroh
- 18. září – Ostrožská Lhota
- 18. října – Rohatec

Na vaši návštěvu se těší ochotníci Ostrožsko-Lhotského divadla.

Eva Zajícová

Lhotská rodačka slaví 100 let

Dne 12. září 2026 oslaví 100 let Lhotská rodačka Ludmila Olbertová (Frantová). I když už dlouhá desetiletí nežije ve Lhotě, starší generace Lhoťanů si ji určitě budou pamatovat.

Její otec Jan Křivák pocházel z Řádku č.p. 227 a v r. 1919 si vzal za manželku Annu Vlkovou z Pastušek č.p. 226. 14. ledna 1923 se jim narodila první dcera Marie (provádala se v r. 1947 za Antonína Dominika z Dědiny č.p. 13) a o 3 roky později 12. září 1926 druhá dcera Ludmila. V r. 1932 se celá rodina přestěhovala z Řádku č.p. 196 do nového domu v ulici Záhumní č.p. 367, který si sami postavili. Poté, co Ludmila ukončila 5letou základní školu ve Lhotě, docházela ještě

další 3 roky do měšťanské školy v Ostrožské Nové Vsi. Když jí bylo 18 roků zamilovala se do Josefa Franty z Dědiny č.p. 82, který byl o 4 roky starší než ona. 3. ledna 1945 si ho vzala za manžela. Ještě téhož roku se jim narodil syn Josef a o 4 roky později dcera Ludmila. Radost z rodinného života netrvala dlouho. V r. 1955 Josef, který pracoval jako profesionální řidič, při tragické nehodě přišel o život. Ve 29 letech Ludmila ovdověla. Aby uživila 10letého syna a 6letou dceru, našla si práci ve Frutě v Uherském Hradišti. S výchovou dětí jí pomáhali její rodiče, u kterých celá rodina

bydlela. Když po 7 letech ze zdravotních důvodů musela změnit zaměstnání, našla si práci u podniku Restaurace a jídelny v hotelu Morava v Uherském Hradišti, kde pracovala až do důchodu. Mezitím syn Josef se 19. 11. 1966 oženil. Vzal si za manželku Ludmilu Juráskovou z Ostrožské Nové Vsi č.p. 47. Koupili si domek č.p. 148 v Chylicích, kde bydlí. V roce 1968 se vdala též dcera Ludmila. Za manžela si vzala Josefa Vojtka z Lánek č.p. 263. Postupem času Frantova rodina se rozrostla o Pavla, Lenku a Jana a Vojtkova rodina o Pavla a Lenku.

Ludmila byla vdovou 23 let, když se v r. 1978 znovu provdala za Aloise Olberta, který pracoval jako technik v

Letu. Společně si koupili domek v Kunovicích, kam se ještě téhož roku nastěhovali. Do Lhoty pravidelně jezdili až do smrti její maminky Anny Křivákové v r. 1981. Po 8 letech společného života v r. 1986 ve věku 66 let

Alois zemřel na zápal plic. V 60

letech se Ludmila opět sta-

la vdovou. Za 3 roky

po smrti manžela

odešla pracovat

jako uklízečka do

Letu v Kunovi-

cích, kde praco-

vala až do 71 let.

V r. 2000 se k ní

do Kunovic přestě-

hovala dcera Ludmila.

Od r. 2022 obě spolu žijí v

domově pro seniory v Buchlovi-

cích. Ludmila Olbertová se těší ze 2 dětí, 5

vnuků (Jan je katolický kněz) a 8 pravnuků.

Martina Dominiková
s přispěním Josefa Franty

Hasiči: Poslední závody sezóny přinesly stříbro i dojemné loučení

Předposlední sobotu v červnu jsme se zúčastnili posledního kola Velké ceny mladých hasičů v Uherském Hradišti.

Pro Ondru, Táňu, Beu, Kačku a Lauru to byly zároveň poslední závody v kategorii mladých hasičů. I v tomto závěrečném vystoupení ukázali bojovnost a odhodlání. Odměnou jim bylo krásné **2. místo**.

Mladší žáci obsadili pěkné **5. místo**. V celkovém hodnocení Velké ceny pak starší žáci vybojovali **3. místo**, mladší žáci skončili na **5. místě**.

Součástí sobotního programu bylo také vyhlášení přeboru jednotlivců, kde naši dorostenci opět dosáhli skvělých výsledků:

Ondřej Bachan – 1. místo (střední dorostenci)

Thomas Bauer – 2. místo (střední dorostenci)

Dominika Dřínková – 2. místo (starší dorostenky)

Kateřina Pokorná – 1. místo (střední dorostenky)

Táňa Tuháčková – 4. místo (střední dorostenky)

Bea Frantová – 7. místo (střední dorostenky)

Matyáš Dřínka – 7. místo (starší dorostenci), přestože ho během sezóny přibrzdilo zranění.

Dnešním dnem se loučíme s **Ondrou Bachanem, Táňou**

Tuháčkovou, Beou Frantovou, Kačkou Pokornou a Laurou Kostrunkovou, kteří kvůli věku v kategorii mladých hasičů končí. Budou nám všem moc chybět. Děkujeme jim za jejich nasazení, reprezentaci sboru a spoustu krásných společných zážitků.

Velké poděkování patří také rodičům za pomoc s dopravou dětí na závody, všem, kteří se podílejí na trénincích, a celému SDH za podporu během celé sezóny.

Na naše děti jsme právem pyšní. Svými výkony, přístupem i výsledky dokazují, že práce s mládeží má smysl. Děkujeme za další skvělou sezónu a těšíme se na tu příští.

Ivana Vaňurová

Ocenění medailisté na závodech v Uherském Hradišti. Foto: IV

Mladí hasiči bojovali O pohár Marie Hejtmánkové

První květnovou sobotu se na fotbalovém hřišti v Ostrožské Lhotě uskutečnil již 6. ročník hasičských závodů O pohár Marie Hejtmánkové. Až těsně před sedmou hodinou večerní se po dlouhých odpoledních bojích rozdávaly medaile.

„Myslím, že tu bylo kolem pětadvaceti týmů, zatím nejvíc v historii závodů,“ prozradil hlavní organizátor Michal Vaňura.

Mladí hasiči soutěžili ve všech věkových kategoriích – od přípravků až po dorostence. I přes silnou konkurenci týmů z téměř celého okresu si domácí svěřenci vedli skvěle.

Výsledky domácích:

Starší žáci – 1. místo

Mladší žáci – 6. místo

Thomas Bauer – 1. místo (střední dorost)

Ondřej Bachan – 2. místo (střední dorost)

Dominika Dřínková – 2. místo (starší dorostenky)

Katka Pokorná – 1. místo (střední dorostenky)

Táňa Tuháčková – 5. místo (střední dorostenky)

Beata Frantová – 6. místo (střední dorostenky)

A jak závody hodnotil hlavní organizátor?

„Lhotské výsledky byly perfektní. Se staršími žáky, kteří závodili v novém složení, jsme skončili první. Když to tak půjde dál, bude to bomba. Mladší žáci se teprve dávají dohromady, tam zatím nemůžeme očekávat zázraky. Příprava byla super, možná je už v této sezóně vezmeme na závody. A dorost? O tom se ani nebavíme, ten se pravidelně umísťuje na bedně. Uvidíme, jak to půjde dál,“ přeje si Michal Vaňura.

Stanislav Dufka

Jeden z hlavních organizátorů celého klání
Michal Vaňura. Foto: 2x Stanislav Dufka

Starší žáci naší Lhoty obsadili skvělé 1. místo.

Za krásami jižních Čech a Vysočiny s Klubem seniorů

V polovině května jsme s Klubem seniorů uspořádali třídní poznávací zájezd za krásami naší vlasti. Tentokrát naše cesta vedla na Konopiště, do Pelhřimova, Jindřichova Hradce, Třeboně a Jaroměřic nad Rokytnou.

Konopiště a Pelhřimov

První den jsme zamířili na státní zámek Konopiště, který je známý především svými bohatými sbírkami zbraní a loveckých trofejí. Z Konopiště jsme pokračovali na Vysočinu do Pelhřimova, kde nás čekala návštěva Muzea rekordů a kuriozit. Muzeum sídlí v historické pětipatrové věži, která byla kdysi součástí městských hradeb. Všichni jsme se zájmem obdivovali čokoládový zámek, nejmenší motorku ve střední Evropě, model Pražského hradu vytvořený z 10

800 špejlí a stovky dalších zajímavých exponátů.

Neméně zajímavá byla druhá expozice s názvem „Zlaté české ručičky“, vzdálená jen několik minut chůze. Zde jsme mohli vidět světové unikáty vytvořené z 571 871 sirek a 248 364 sirkových hlaviček. Velkou pozornost vzbudily funkční housle, miniatura Muchovy Slovanské epopeje nebo největší plyšový medvídek Kuky.

Příjemným překvapením pro nás byl dárek od zakladatele Agentury Dobry den a našeho průvodce Ing. Vaňka, který nám věnoval poslední vydání České knihy rekordů. Rozhodli jsme se, že knihu darujeme do místní knihovny, aby si ji mohli prohlédnout i další občané naší obce.

Na doporučení průvodce jsme ještě navštívili Malé muzeum Bible. Toto muzeum ukrývá největší sbírku Biblí v České republice a představuje vydání v 75 světových jazycích. Mezi nejvýznamnější exponáty patří originál Bible kralické z roku 1587. Zaujala nás také nejmenší Bible na světě, nepromokavá Bible uložená v akváriu nebo Bible v Braillově písmu určená pro nevidomé.

Jindřichův Hradec a Třeboň

Po bohatém programu jsme se přesunuli do Jindřichova Hradce, kde jsme byli ubytováni v hotelu Concertino – Zlatá Husa. Večerní program si každý účastník užil podle svého – někteří vyrazili na procházku historickým centrem, jiní dali přednost posezení s přáteli.

Druhý den jsme navštívili Třeboň. Zdejší renesanční zámek patří k největším zámeckým komplexům v České republice a jeho rozsah dokládá více než sto obytných místností. Část účastníků využila volný čas k procházce kolem rybníka Svět až ke Schwarzenberské hrobce, nádherné novogotické stavbě ve tvaru osmiúhelníku, která patří k dominantám města.

Po návratu do Jindřichova Hradce většina z nás zamířila do Muzea Jindřichohradecka, kde se nachází světově proslulé Krýzovy jesličky. Jejich tvůrce Tomáš Krýza na nich pracoval více než šedesát let. Betlém obsahuje 1 398 figur lidí a zvířat, z nichž 133 je pohyblivých. Není divu, že jde o jednu z nejnavštěvovanějších expozic muzea.

Další účastníci dali přednost návštěvě Aqua show sv. Floriána. Tato unikátní světelná podívaná spojuje obrazce vytvářené kapkami vody, působivé světelné efekty a hudební doprovod. I tento program sklídl velké uznání.

Třetí den našeho zájezdu jsme věnovali prohlídce státního hradu a zámku v Jindřichově Hradci. Tento rozsáhlý areál se svou rozlohou řadí na třetí místo v České republice, hned za Pražský hrad a zámek v Českém Krumlově.

Jaroměřice nad Rokytnou

Naši poslední zastávkou byly Jaroměřice nad Rokytnou. Nejprve jsme si prohlédli zdejší barokní zámek a poté následovala komentovaná prohlídka

kostela sv. Markéty, který je právem označován za barokní perlu Vysočiny a je národní kulturní památkou. Velmi nás zaujala díla významného akademického sochaře Otmara Olivy, autora pamětní desky na budově naší základní školy. Celou prohlídku doplnil poutavý výklad průvodce a na závěr jsme si vyslechli nádhernou ukázkou hry na varhany, která byla pro mnohé z nás skutečným kulturním zážitkem.

Domů jsme se vraceli plni dojmů, nových poznatků i krásných vzpomínek. Potěšilo nás nejen množství navštívených památek a zajímavostí, ale také příjemně strávený čas v dobré společnosti.

Anna Páčová
předsedkyně Klubu seniorů

Děti ze ZŠ Ostrožská Nová Ves navštívily včelařskou základnu v naší obci

V závěru školního roku zavítaly děti ze Základní školy Ostrožská Nová Ves na včelařskou základnu v Ostrožské Lhotě, kde pro ně včelaři připravili zajímavý program zaměřený na život včel a práci včelařů. Žáci se dozvěděli mnoho nových informací o významu včel pro přírodu i člověka a nahlédli do tajů včelařského řemesla.

Velký zájem vzbudil také místní apidomek, ve kterém se děti seznámily s možnostmi apiterapie a poznávání života včel z bezprostřední blízkosti.

Milým překvapením byla návštěva starosty obce Romana Tuháčka, který děti osobně pozdravil. Ve svém krátkém vystoupení ocenil jejich zájem o přírodu a popřál jim mnoho nových poznatků i hezkých zážitků.

Neodmyslitelnou součástí každé návštěvy je také jezevčice Uša, která malé návštěvníky vítá s nadšením a svou přátelskou povahou si okamžitě získává jejich pozornost. Pro mnohé děti je setkání s Ušou jedním z nejhezčích zážitků celého dne.

Návštěva byla nejen poučná, ale i zábavná. Děti si odnesly spoustu nových

zkušeností, zajímavých informací a krásných dojmů ze světa včel.

Včelařská základna v Ostrožské Lhotě pořádá podobné vzdělávací programy pravidelně pro školy a mateřské školy z

celého Slovácka. Děti se zde hravou a zážitkovou formou seznamují s významem včel, ochranou přírody i základy včelařství. Programy probíhají po předchozí domluvě během celého roku a jsou přizpůsobeny věku návštěvníků.

Včelaři z Ostrožské Nové Vsi
a Ostrožské Lhoty

Klub seniorů před zámkem v Třeboni. Foto: Archiv AP

Filip Trčka (23) pochází z Ostrožské Lhoty. Po absolvování základní školy studoval na Střední odborné škole letecké v Kunovicích v oboru Technik letadel. Poté odešel na Univerzitu obrany v Brně – Fakulta vojenských technologií, specializace: Letecká technika – draky a motory. Stejně jako bratr Patrik rád tráví volný čas v přírodě, je člen rybářského svazu v naší obci. „Rybaření mi dává možnost na chvíli zpomalit, být v přírodě a užít si chvíle, kdy člověk nemusí nikam spěchat. Každý záběr potěší, ale i den bez úlovku je dobře stráveným časem,“ říká. V armádě je od roku 2023.

Co vás přivedlo k rozhodnutí vstoupit do armády?

Moje rozhodnutí vstoupit do armády souviselo především se studiem a mým zájmem o letectví.

Inspirovali jste se navzájem, nebo jste se pro vojenskou kariéru rozhodli nezávisle?

Ačkoli jsme dnes oba vojáci, do armády jsem vstoupil jako první. Motivací pro mě bylo studium na Univerzitě obrany, která nabízela možnost navázat na můj dosavadní obor a dále rozvíjet znalosti získané na střední letecké škole.

V čem je podle vás služba v armádě nejnáročnější a naopak nejzajímavější?

Za nejnáročnější považuji skloubit studijní povinnosti s vojenskou přípravou a udržováním fyzické kondice. Nejzajímavější je pro mě možnost neustále se učit o letadlech něco nového.

Jak reagovala rodina, když jste oznámili, že chcete být vojáky?

Reakce rodiny byla pozitivní. Moje rozhodnutí respektovali a od začátku mě podporovali.

Stává se, že si práci nosíte domů, nebo dokážete od armády úplně vypnout?

V mém případě se to týká hlavně studia. Někdy si musím část práce vzít domů. Nejčastěji jde o přípravu na zkoušky nebo studium odborných předmětů.

Máte mezi sebou při rybaření zdravou sourozeneckou rivalitu?

Mezi námi není soupeření, ale vzájemná podpora. Máme radost z každého úlovku. Kvůli práci a dalším povinnostem se ale k vodě nedostaneme tak často, jak bychom si přáli.

Kromě rybaření se věnujete modelářství. Jak jste se k tomuto koníčku dostali?

K modelářství jsme se oba dostali už v dětství, ale v současnosti se mu více věnuje bratr. Já se k němu kvůli nedostatku času dostanu jen občas.

Pomáhá vám modelářství rozvíjet vlastnosti, které využíváte i ve vojenské profesi?

Ano, určitě. Modelářství mě naučilo trpělivosti, pečlivosti a technickému myšlení. To vše využívám při studiu, kde se věnujeme také stavbě letadel.

Jak trávíte volný čas, když zrovna nesloužíte, nechytáte ryby ani nestavíte modely?

Volného času není mnoho, ale snažím se ho využít smysluplně. Pobyt v přírodě je pro mě nejlepší způsob, jak načerpat novou energii. Pokud jsem doma, rád pomůžu rodičům s tím, co je zrovna potřeba.

Jakou radu byste dali mladým lidem, kteří přemýšlí o kariéře vojáka?

Pokud někdo uvažuje o kariéře vojáka, doporučil bych mu, aby si zjistil o této profesi co nejvíce informací. Služba v armádě není jen zaměstnání – je to povolání, které vyžaduje disciplínu, zodpovědnost, týmovou spolupráci a ochotu na sobě neustále pracovat. Zároveň vám přinese zkušenosti, které využijete v práci i v osobním životě.

Uvažujete, že budete bydlet v Ostrožské Lhotě natrvalo?

Zatím to neřeším do budoucna. Ostrožská Lhota je pro mě důležité místo. Služba v armádě může přinést různé možnosti a směry. Nechávám tomu volný průběh. Pokud to ale bude možné, rád bych zůstal co nejbliže k rodině a místu, kde jsem doma.

Filip Trčka (23) voják z povolání Univerzita obrany Brno, hodnost: četař čekatel

Matka: Lenka, Otec: Patrik

JAK DNES ŽIJEME VE LHOTĚ

„Služba v armádě není jen zaměstnání – je to povolání, které vyžaduje disciplínu, zodpovědnost, týmovou spolupráci a ochotu na sobě neustále pracovat.“

Filip Trčka (23), voják z povolání

Patrik Trčka (26), voják z povolání

„Udělejte si na armádu vlastní názor. Vojenská služba je náročná, ale zároveň nabízí spoustu možností, jak se dál rozvíjet.“

Text a foto: Stanislav Dufka.

Patrik Trčka (26) pochází z Ostrožské Lhoty. Po absolvování Základní školy v Ostrožské Lhotě studoval na Střední odborné škole a Gymnáziu ve Starém Městě v oboru Obráběč kovů. Následně pokračoval ve studiu na Střední průmyslové škole v Břeclavi. Po ukončení studia nastoupil k Armádě České republiky, kde působí jako voják z povolání od roku 2025.

Ve svém volném čase se nejraději věnuje rodině a přátelům. Ochotně také pomáhá rodičům s pracemi kolem domu a na zahradě. Jako správného Lhoťana ho lze často potkat také ve vinohradu, kde ochotně přiloží ruku k dílu. Patrik má přítelkyni. Jeho bratr Filip je také voják z povolání.

Oba jste vojáci z povolání. Co vás přivedlo k rozhodnutí vstoupit do armády?

Asi se dá říct, že za tím stojí hlavně děda. Byl vojákem z povolání a odmalička mě s bratrem brávil na exkurze na vojenské letiště. Díky němu jsme se už od dětství dostali do kontaktu s vojenským prostředím.

Inspirovali jste se navzájem, nebo jste se pro vojenskou kariéru rozhodli nezávisle?

Přestože jsme oba zakotvili v armádě, nebylo to něco, co bychom společně plánovali – každý z nás k ní dospěl po svém.

V čem je podle vás služba v armádě nejnáročnější a naopak nejzajímavější?

Nejnáročnější je podle mě zvládání fyzické zátěže. Nejzajímavější je rozmanitost. Armáda umožňuje neustále se vzdělávat, rozvíjet své schopnosti, získávat nové zkušenosti a pracovat s moderní technikou.

Jak reagovala rodina, když jste oznámili, že chcete být vojáky?

Rodina mě v mém rozhodnutí podpořila a měla pro něj pochopení.

Stává se, že si práci nosíte domů, nebo dokážete od armády úplně vypnout?

Práci si domů běžně nenosím. Výjimkou je příprava na odborné kurzy nebo školení, kde je potřeba nastudovat potřebné materiály a připravit se na závěrečný test nebo zkoušku.

Pojďme ke koníčkům. Jste členy rybářského svazu Ostrožská Lhota. Co vás na rybaření nejvíce baví?

Rybaření je pro mě hlavně relax. Když se navíc podaří pěkný úlovek, je radost o to větší.

Máte mezi sebou při rybaření zdravou sourozeneckou rivalitu?

Nebereme to jako soutěž, rybaření je pro nás společný koníček, při kterém si navzájem radíme, pomáháme a sdílíme zkušenosti.

Kromě rybaření se věnujete modelářství. Jak jste se k tomu dostali?

Modelářství se věnuji od dětství. Měl jsem štěstí, že jsem několik let chodil do modelářského kroužku pod vedením Jaromíra Páče, který nám předal nejen spoustu znalostí, ale také nadšení pro tento krásný koníček. Díky němu mě letecké modelářství baví dodnes.

Pomáhá vám modelářství rozvíjet vlastnosti, které využíváte i ve vojenské profesi?

Řekl bych, že ano. Modelářství vyžaduje klid, rozvahu a pečlivost. Člověk musí plánovat, soustředit se a nic nepodcenit. To jsou vlastnosti, které jsou důležité i v armádě.

Jak trávíte volný čas, když zrovna nesloužíte, nechytáte ryby ani nestavíte modely?

Veškerý volný čas se snažím využít co nejlépe. Nejraději ho trávím s rodinou a přáteli. Zároveň rád pomůžu rodičům s pracemi kolem domu nebo na zahradě.

Není žádné tajemství, že máte přítelkyni. Jak náročné je skloubit partnerský život se službou v armádě?

Služba občas přinese nečekané změny plánů. Výcviky, cvičení a další služební úkoly jsou součástí profese. Když máte vedle sebe člověka, který vás podpoří, dá se všechno zvládnout.

Jakou radu byste dali mladým lidem, kteří přemýšlí o kariéře vojáka?

Poradil bych jim, aby se nenechali ovlivnit předsudky a udělali si vlastní názor. Vojenská služba je náročná, ale zároveň nabízí spoustu možností, jak se dál rozvíjet.

Uvažujete, že budete bydlet v Ostrožské Lhotě natrvalo?

Ostrožská Lhota je pro mě místo, kde mám rodinu a zázemí, takže bych se tady v budoucnu rád usadil natrvalo. Samozřejmě hodně záleží na dalších okolnostech, které člověk ne vždy může ovlivnit.

Patrik Trčka – voják z povolání -74. mechanizovaný prapor Bučovice, hodnost svobodník

Moldavsko a Podněstří: šest dnů v zemi mezi minulostí a překvapením

Rádi poznáváme méně známé destinace, kam zatím nemíří davy turistů. Letos na začátku května jsme se vydali do Moldavska, nechyběl ani výjezd do separatistického regionu Podněstří. Výpravy se zúčastnila osmičlenná skupina převážně z Ostrožské Lhoty. Během šesti dnů jsme poznávali atmosféru Kišiněva, navštívili slavné vinařství, historické památky i místa, kde se dodnes prolíná sovětská minulost se současností. Za šest dnů se toho dá v Moldavsku stihnout poměrně hodně.

Levně do Kišiněva a první dojmy

Nemá moře ani hory a je označováno za jednu z nejchudších zemí Evropy – to je Moldavsko. Z nedaleké Bratislavy tam létá pravidelná linka jednou denně. Letenku do Kišiněva jsme kupovali asi tři měsíce předem, zpáteční vyšla na 1 206 korun, což je běžná cena. Podobná byla na webu i týden před odletem. Čistý let trval hodinu a patnáct minut. Ubytování s bohatou snídaní nás vyšlo v průměru asi na 800 korun za noc. V Moldavsku je výhodou, že ceny mobilních operátorů jsou od letošního ledna stejné jako u nás, takže si nemusíte kupovat místní SIM kartu a můžete bez problémů telefonovat.

Z letiště jsme jeli do hotelu trolejbusem za 7 lei, tedy asi 10 korun. Taxík do města vyšel zhruba na 10 eur.

Oslavy Dne vítězství a atmosféra hlavního města

Náš termín se kryl se státním svátkem – Dnem vítězství. Po letech jsme si tak mohli znovu připomenout oslavy osvobození. V centru města se formoval obrovský průvod plný státních symbolů, několika hudebních těles a všudypřítomné policie. Mnoho lidí neslo sovětské vlajky, často s nápisem pluku a jménem padlého vojáka. Nebylo to tak, že by se Moldavanům stýskalo po bývalém spojení se Sovětským svazem.

Ve stejný den se v odpoledních hodinách v Kišiněvě konal také tradiční Den Evropy, který každoročně připadá právě na

Výpravy se zúčastnila osmičlenná skupina převážně z Ostrožské Lhoty.

9. května. Hlavní oslavy proběhly na Velkém náměstí národního shromáždění a byly zaměřeny na podporu míru, svobody a evropské integrace Moldavska. Tam také část naší výpravy prohodila pár slov s velvyslancem Jaromírem Plíškem, který měl veřejný proslov.

Po skončení průvodu ke Dni vítězství byla ve 13 hodin zahájena takzvaná Evropská vesnice – návštěvníci si mohli prohlédnout stánky velvyslanectví členských států Evropské unie i prezentace projektů financovaných EU. Po celé odpoledne probíhala hudební a taneční vystoupení, ochutnávky tradiční evropské i moldavské kuchyně nebo různé výstavy.

Zeleň, památníky a sakrální stavby

Kišiněv je plný zeleně, většina obyvatel žije na okrajích města na sídlišťích v socialistických panelácích, které působí jako králíkárný na rozpadnutí. Několikrát jsme přes podobné sídliště procházeli. Město je poměrně čisté, až na pár zapomenutých zákoutí, která ale najdete téměř všude. Pár desítek metrů od hotelu jsme narazili na uměle vytvořené jezero Valea Morilor, jedno z nejznámějších míst ve městě. Je obklopené parkem a cestami ideálními na procházky nebo běhání. Je to krásné a klidné místo.

Orheiul Vechi: nejznámější památka Moldavska.

Navštívili jsme také hlavní válečný památník – Eternity Memorial Complex. Jeho dominantou je pět velkých kamenných pušek tvořících centrální motiv, kolem nichž hoří věčný oheň.

Podívali jsme se i do několika kostelů a klášterů. Jeden z největších je klášter velkomučedníka Teodora Tirona nedaleko vlakového nádraží. Teodor Tiron byl křesťanský voják a mučedník z přelomu 3. a 4. století.

Orheiul Vechi: nejznámější památka Moldavska

Rozhodně doporučuji vyjet asi padesát kilometrů za město do vesnice Butuceni. Je to malebná moldavská vesnice plná ekoresortů. Odtud se dostanete k přírodní a historické památce Orheiul Vechi, s nádhernou krajinou a výhledy, na které se nezapomíná. Také se nezapomeňte podívat do kláštera ve skále, který je kousek pod vrcholem. My jsme v jedné z místních eko restaurací také poobědvali.

Vinařský rekord světa – Mileștii Mici

Jedno odpoledne jsme věnovali návštěvě obrovského vinařství Mileștii Mici. Toto místo je zapsáno v Guinnessově knize rekordů jako největší vinný sklep na světě s více než 200 kilometry podzemních chodeb. Leží zhruba 50 až 80 metrů pod zemí a na prohlídce se jezdí turistickým vláčkem.

Vinařství je vzdálené asi 12 kilometrů od Kišiněva. Objednali jsme si 90minutovou prohlídku se třemi vzorky vína a menším občerstvením. Degustace probíhala v krásném sále připomínajícím zámecké prostory. Cena vyšla přibližně na tisíc korun. Pokud budete v Kišiněvě, určitě doporučuji – je to zážitek i pro abstinenty.

Podněstří: návrat do jiné reality

Samostatnou kapitolou byl výlet do Podněstří, oficiálně Podněsterské moldavské republiky – separatistického a mezi

Povolení k pobytu v Podněstří

národně neuznaného státu podporovaného Ruskem. V oblasti je trvale přítomno asi 1 500 ruských vojáků. Paradoxem je, že Rusko Podněstří podporuje, ale jako samostatný stát ho neuznává.

Do Tiraspolu jezdí maršrutky přibližně každých dvacet minut z nádraží u tržiště. Cesta stála 80 lei, tedy asi 96 korun.

Na hranicích jsme museli vystoupit, ukázat pasy a dostali jsme písemné povolení k pobytu s časovým omezením. Takzvanou migrační kartu. Na letáku jsme zároveň obdrželi tip na deset největších zajímavostí Podněstří. Celé to trvalo asi deset minut.

Tiraspol a značka Sheriff. Na platby kartou zapomeňte

V Podněstří je nutné si nejprve vyměnit peníze. Za 20 eur jsme dostali 420 rublů. Na platby kartou tady můžete rovnou zapomenout. Jelikož Podněstří není mezinárodně uznaným státem, nefungují zde běžné bankovní služby ani mezinárodní převody a většina plateb probíhá pouze v hotovosti. Velkou zajímavostí podněsterské měny jsou plastové mince, které patří k naprostým světovým unikátům. Podněstří je totiž jediným státem na světě, kde byly plastové mince běžně zavedeny do oběhu. Vyrábějí se v hodnotách 1, 3, 5 a 10 rublů a používají se od roku 2014.

Město působilo spíše poloprázdně. Na budovách vlály vlajky Ruska, Podněstří a dalších spřátelených států. Před budovou Nejvyššího Sovětu stojí šestnáctimetrová socha Lenina. Navštívili jsme i obchodní dům Sheriff, pod jehož značkou funguje v Tiraspolu téměř vše. Obchod byl velmi dobře zásobený, ceny podobné jako u nás, výjimkou byl levný alkohol. Vodku bylo

Plastové mince v Podněstří

možné koupit v přepočtu za 60 až 80 korun, podle značky.

Překvapení jménem Moldavsko

Přestože české ministerstvo zahraničí dlouhodobě varuje před cestami do Podněstří, žádné ohrožení jsme nepocítili a ani výraznější vojenská přítomnost nebyla ve městě znát.

„Celkově mě Moldavsko příjemně překvapilo. Čekala jsem zemi, která je nějakých čtyřicet let za námi, což se nepotvrdilo. Kišiněv je moderní hlavní město se spoustou nádherných parků a plné zeleně. Také se mi hodně líbí, že se tady třídí odpad, což jsem nečekala,“ zhodnotila šest dnů v Moldavsku jedna z účastnic Eva Zajícová.

„Je to stát, ve kterém pobýval Puškin sedm měsíců ve vyhnanství. V Kišiněvě napsal část díla Kavkazský zajatec a začal pracovat na Evženu Oněginovi. Architektura a dlažba ve městě pamatují báťušku cara, Stalina i Gorbačova. Stavělo se podle toho, jak byly peníze. Musím pochválit moderní letiště – nedávno jsem byl v belgickém Charleroi, to se nedalo srovnat. Malé, ošklivé, a ještě chtěli peníze za záchody,“ hodnotil svůj pobyt v Moldavsku pán, který se představil jako Antonín a pocházel z Prahy.

Stanislav Dufka

Hlavní město Podněsterské moldavské republiky je Tiraspol. I takovou "výzdobu" tam najdete

Orheiul Vechi: pohled za zahrady kláštera. Foto: 5x Stanislav Dufka

Ceny v Moldavsku

Jsou obecně nižší než v Česku. Oběd v restauraci vyjde zhruba na 150–250 Kč, káva stojí kolem 40 Kč a pivo 30–50 Kč. Místní doprava je velmi levná – jízda městskou dopravou stojí kolem 10 Kč a maršrutky mezi městy vyjdou na desítky korun. Taxi po Kišiněvě se pohybuje většinou do 100 Kč. Celkově je Moldavsko cenově velmi dostupnou destinací.

Orientační ceny

Oběd v běžné restauraci: **120–200 MDL** (cca 150–250 Kč)

Káva: **30–50 MDL**

Pivo (0,5 l): **25–40 MDL**

Voda (1,5 l v obchodě): **10–15 MDL**

Láhev vína v obchodě: **50–120 MDL**

Maršrutka Kišiněv – Tiraspol: cca **80–100 MDL**

Taxi po Kišiněvě: většinou **50–120 MDL**

1 MDL (moldavský lei) je přibližně **1,2–1,3 Kč** (kurz se může lehce lišit).

Výstava vín lákala na 153 vzorků

V naší obci se uskutečnil již 53. ročník tradiční Velikonoční výstavy vín. Návštěvníci mohli ochutnat celkem 153 vzorků od lhotských vinařů i vinařů z okolí. Pro zajímavost – vloni byl o jeden vzorek méně.

Letošní ročník přinesl také jednu novinku. Po několika letech bylo víno znovu hodnoceno, a to hned čtyřmi hodnotitelskými komisemi.

„Jsme spokojeni s počtem vzorků, které se nám letos podařilo získat. Děkuje všem vinařům za účast v naší tradiční velikonoční akci,“ uvedl předseda místního zahrádkářského spolku František Vaněk.

Na výstavě byla také místostarostka Blanka Ježková. „Akce je mimořádně vydařená. Atmosféra skvělá, úžasná. Lidé se baví, všem doporučuji v budoucnu košť vín v naší obci navštívit.“

O dobrou náladu se postarala také hudba. K tanci i poslechu zahrál Fašank Bend pod vedením Jaroslava Dominika.

Stanislav Dufka

Pořadatelé také připravili vydařený fotokoutek

Návštěvníci mohli ochutnat celkem 153 vzorků. Víno nalévaly Lenka Trčková (vlevo) a Radka Matušítková. Foto 2x Stanislav Dufka

Ohlédnutí za školním rokem 2025/2026

Vážení občané,

další školní rok je za námi a my se za ním můžeme ohlédnout s radostí a hrdostí. Byl to rok plný vzdělávání, zážitků, společných setkání i nových výzev. Na jeho začátku jsme jej symbolicky zahájili videem „Bude to jízda“ a dnes můžeme říct, že tato slova dokonale vystihla uplynulý měsíc.

Vedle běžné výuky jsme realizovali řadu projektů a vzdělávacích aktivit. Žáci 9. ročníku navštívili Prahu, během podzimu jsme přivítali Planetárium a Technology Truck. V prosinci jsme společně nasávali vánoční atmosféru ve Vídni a v únoru se uskutečnil tradiční lyžařský a snowboardový kurz v Braně. Díky programu Erasmus+ jsme ve škole hostili žáky z Rumunska. Mezi větší akce patřily Memoriál kpt. Bogataje, škola v přírodě pro žáky 3. až 5. třídy, vodácký kurz pro žáky 2. stupně, pro žáky 9. třídy exkurze do Osvětimi, sportovní a matematické soutěže či celoroční projekt Umění dětem pod vedením herečky a lektorky Vandy Kavkové.

Velkou radost nám udělaly také akce pořádané pro veřejnost. Na podzim jsme uspořádali Expedici Z.S.O.L., před Vánocemi proběhl první Vánoční jarmark a závěr školního roku patřil Zahradní slavnosti na téma Letem filmovým světem a letnímu kinu. Velmi nás těší, že se těchto akcí účastní stále více obyvatel obce a škola se tak stává přirozeným místem setkávání.

Závěr školního roku byl poznamenán řešením stížnosti týkající se jedné z pedagogických pracovníků školy. Celý postup byl veden v souladu s platnou legislativou, metodickými doporučeními České školní inspekce a ve spolupráci s odbornými právními poradci. Česká školní inspekce následně postup vedení školy prověřila a neshledala pochybení.

Naším dlouhodobým cílem je vytvářet školu, která je bezpečným, podnětným a přátelským místem pro všechny žáky. O kvalitní práci pedagogického sboru svědčí mimo jiné skutečnost, že všichni naši letošní deváťáci byli přijati na zvolené střední školy, většina z nich na školy uvedené na prvním místě své přihlášky.

Mgr. František Chmelíček, ředitel školy

Velké poděkování patří všem pedagogům, zaměstnancům školy, rodičům i zřizovateli, obci Ostrožská Lhota. Díky vzájemné spolupráci, důvěře a otevřené komunikaci můžeme školu dále rozvíjet a vytvářet prostředí, ve kterém se děti cítí dobře a mohou naplno rozvíjet svůj potenciál.

Přejeme všem krásné léto a děkujeme za přízeň, kterou naší škole věnujete.

*Mgr. František Chmelíček a Mgr. Irena Kapustová
vedení školy*

Den podle Amose

V pondělí 30. března jsme na naší škole opět uspořádali Den podle Amose, inspirovaný myšlenkou Jana Amose Komenského, že učení má být zábava. Žáci si během netradiční výuky vybírali z pestré nabídky workshopů podle svých zájmů – od práce na bylinkové zahrádce, pohybových her a poznávání hmyzu přes pexesový turnaj až po výtvarnou dílnu nebo divadlo. Den se opět vydařil a ukázal, že i učení může být zábavné, tvořivé a inspirativní.

Klára Švecová

Bogataj. Foto Miroslava Vránová

Vodácký kurz v Litovelském Pomoraví

Od pondělí do čtvrtku (18.5.–21.5.) jsme si naplno užili letošní vodácký kurz v nádherném prostředí Litovelské Pomoraví. Každý den nás čekal jiný úsek řeky, krásné meandry Moravy, spousta zážitků i pořádná dávka zábavy.

Nejnáročnější byla středa, kdy jsme museli překonávat různé překážky v řece, včetně spadlých stromů. I to jsme ale zvládli díky spolupráci, dobré náladě a vzájemné pomoci.

Kurz nám přinesl nejen nové vodácké zkušenosti, ale hlavně spoustu společných zážitků, na které budeme dlouho vzpomínat.

Účastníci vodáckého kurzu

**Litovelské Pomoraví.
Foto S. Bočková**

Den podle Amose. Foto Klára Mikéšková

Memoriál kapitána Bogataje

Letošní ročník tradičního přespolního běhu – Memoriálu kapitána Bogataje – se uskutečnil 5. května a byl opravdu výjimečný! Na startu se sešlo rekordních 32 týmů nejen z naší školy v Ostrožské Lhotě, ale i ze škol z širokého okolí. Závodníci čekali 12 km dlouhá trasa, která prověřila nejen jejich fyzickou kondici, ale i týmovou spolupráci a bystrou hlavu. Po cestě totiž plnili různé úkoly – od poznávaček a rébusů až po střelbu nebo morseovku. K tomu nám letos přálo i počasí, takže si všichni mohli užít den naplno. Atmosféra byla skvělá a radost z pohybu i společného zážitku byla vidět na každém kroku. Děkujeme všem účastníkům i pedagogům za skvělou akci – už teď se těšíme na další ročník!

Alžběta Zelo

Žáci 9.třídy ZŠ Ostrožská Lhota se rozloučili se svou školní docházkou

Všem deváťákům přejeme mnoho úspěchů a radosti na další životní cestě.

Adéla Brychtová
Střední škola průmyslová, hotelová, zdravotnická a Vyšší odborná škola, Uherské Hradiště – hotelnictví a cestovní ruch

Vojta Budař
Obchodní akademie, Vyšší odborná škola a Jazyková škola, Uherské Hradiště – obchodní akademie

Beáta Frantová
Střední škola Strážnice – oděvní a interiérový design

Erik Juráček
Obchodní akademie a Střední škola polytechnická, Veselí nad Moravou – opravář zemědělských strojů a motorových vozidel

David Páč
Gymnázium, Uherské Hradiště – gymnázium

Isabela Petrů
Střední škola průmyslová, hotelová, zdravotnická a Vyšší odborná škola, Uherské Hradiště – barmanka

Martin Pištěk
MESIT střední škola, Uherské Hradiště – elektrikář silnoproud, energetika

Karolína Mičková
Střední škola průmyslová, hotelová, zdravotnická a Vyšší odborná škola, Uherské Hradiště – kuchař-číšník

Tereza Poiselová
Obchodní akademie, Vyšší odborná škola a Jazyková škola, Uherské Hradiště – obchodní akademie

Karolína Štěrbová
Střední zdravotnická škola a Vyšší odborná škola zdravotnická, Zlín – ošetrovatel

Taťána Tuháčková
Střední průmyslová škola, Zlín – pozemní stavitelství

Štěpán Vaďura
Střední škola průmyslová, hotelová, zdravotnická a Vyšší odborná škola, Uherské Hradiště – strojírenství

Tomáš Vítek
Střední škola letecká, Kunovice – letecký mechanik

Kristián Zugar
Střední škola Centrum odborné přípravy technické, Uherský Brod – puškař-technik

František Chmelíček
třídní učitel, ředitel

Noc s Andersenem

Kouzelná noc, která zve všechny malé i velké čtenáře – bez rozdílu národnosti k netradičnímu dobrodružství s knížkami. Jedná se o mezinárodní akci, při níž knihovny, školy, kluby i dětské domovy v Česku, po celé Evropě i v záměří jednou ročně otevírají své brány také v noci. Přináší pocit sounáležitosti a je plná zábavy a nezapomenutelných zážitků. Letošní Noc jsme si užili 31. března a sešlo se nás 37 spáčů. Program byl o to slavnostnější, že jsme si připomněli 100. výročí narození Miloše Macourka, autora oblíbených příběhů o Machovi a Šebestově.

Velkým překvapením byla návštěva herců z ochotnického spolku z Ostrožské Lhoty, kteří dětem nejen předčítali pohádky, ale také si s nimi zahráli divadelní představení. Nechyběla ani oblíbená aktivita – děti si do "utrženého sluchátka" volaly svá tajná přání. Než jsme se uložili ke spánku s pohádkou, čekala nás ještě tradiční schovka po škole, která měla opět velký úspěch. Velké poděkování patří maminkám a babičkám za bohatou snídani plnou výborných buchet. A nesmíme zapomenout ani na večeři, letos jsme si pochutnali i na řízcích, za které patří zvláštní poděkování babičce Toniče od Lucinky Pěničkové.

Jana Všetulová, vedoucí vychovatelka ŠD

Noc s Andersenem. Foto Jana Všetulová

Perfektní atletické výsledky naší školy

Ve čtvrtek 4. června jsme se zúčastnili Ostrožského mítinku – atletické olympiády v Uherském Ostrohu. Naši žáci poměřili síly v řadě disciplín – sprint, vytrvalostní běh, skok do dálky, hod míčkem, vrh koulí a štafeta. Skvělých výsledků dosáhli: Laura Kostrůnková – 2. místo v běhu na 60 m, Taťána Tuháčková – 2. místo ve skoku do dálky, Tomáš Bachan – 3. místo v běhu na 600 m. Výborně si vedly také naše štafety – dívky vybojovaly 2. místo a chlapci 3. místo. Díky skvělým individuálním i týmovým výkonům se naše škola v celkovém hodnocení umístila na krásném 3. místě. Všem úspěšným sportovcům gratulujeme.

Radka Chmelíčková

Štafeta. Foto Tomas Worick

Vzácná orchidej v naší obci

V minulých dnech se podařil dětem z přírodovědného kroužku při ZŠ v naší obci Ostrožská Lhota velmi vzácný nález. Děti v rámci pravidelných vycházek do přírody v katastru obce objevily výjimečný druh orchideje – tořič včelonosný (*Ophrys apifera*).

Tořič včelonosný je drobnější orchidej, dosahující výšky max 35 cm. Jejím biotopem jsou širokolisté suché trávníky, které jsou středně bohaté až chudé na živiny. Rostou převážně na vápnitých a bazických půdách. Mezi její další rostlinné kamarádky patří např. trávy – válečka prapořitá (*Brachipodium pinnatum*) nebo tomka vonná (*Anthoxanthum odoratum*). Často tořič doprovázejí také jehlice trnitá (*Ononis spinosa*) nebo vítod chocholatý (*Polygala comosa*).

Unikátní strategie

Mladí přírodovědci z naší základní školy obdivovali na vzácné rostlince zejména její květ. Vždyť z dálky připomínal včelu! Skutečně světle růžový až béžově zbarvený, podle osy souměrný květ je zakončený velkým pyskem, zbarvením imitující včelu medonosnou. Je to zvláštní, úžasná strategie celého skupiny rostlin rodu tořič, která se nazývá tzv. sexuální mimikry. Zbarvením a tvarem květ připomíná samičku určitého druhu hmyzu – v našem případě včely – tímto způsobem může dojít k přilákání dalšího hmyzího jedince. (Dokonce produkuje i feromony – rozmnožovací hormony hmyzu). Tak je zajištěno opylení rostliny bez nutnosti nabízet hmyzu nektar.

Tořič včelonosný se navíc vyznačuje unikátní opylovací strategií, která se nazývá samoopylení. Je to evoluční adaptace druhu na podmínky, kdy z oblasti, kde kvetly v dávné minulosti tořiče, vymizeli jejich opylovači a bylo nutno zajistit pokračování druhu na další sezonu.

Nález orchideje. Foto Jarmila Filippová

Ohrožení a ochrana

Vzácná rostlina zaznamenala v nedávné minulosti velký úbytek lokalit. Je to dáno jednak specifickými požadavky na nízké hodnoty živin v půdě, jednak specifickými nároky na košení. Management dané lokality by se měl provádět až po dozrání semen rostliny, tedy nejdříve v polovině července.

Tato velmi krásná rostlina z čeledi vstavačovitých je zařazena do Červeného seznamu druhů z roku 2017 pod značkou C1, což znamená, že se jedná o kriticky ohrožený druh.

To je jeden z důvodů, proč s mladými přírodovědci neprozrazujeme přesnou lokalizaci chráněného druhu.

Tento významný objev podnítil u dětí z přírodovědného kroužku ZŠ k ještě většímu zájmu o přírodu rodné vesničky, na jejíž další výzkum se moc těšíme v novém školním roce.

Jarmila Filippová

Nález orchideje. Foto Jarmila Filippová

Zahradní slavnost zavedla návštěvníky do filmového světa

Naše škola uspořádala již tradiční Zahradní slavnost s názvem „Vydejte se s námi letem filmovým světem“. Jak už název napovídá, téměř veškerý program se odehrával v areálu školní zahrady, která se na jedno odpoledne proměnila v místo plné zábavy, hudby a filmových inspirací.

Na pódiu se představili téměř všichni žáci školy. Diváci mohli zhlédnout pestrý program inspirovaný známými filmy a pohádkami. Pomyslným vrcholem i závěrem celého odpoledne bylo vystoupení žáků deváté třídy, kteří se se školou symbolicky rozloučili společnou písní.

Scénář celé slavnosti připravila Miroslava Vránová. „Loni se osvědčila, tak to má i letos. Moc jí děkuji. Také bych chtěl poděkovat všem kolegům a kolegyním za perfektní přístup k celé akci,“ řekl v krátkém proslovu ředitel školy František Chmelaček.

Návštěvníci mohli využít bohatou nabídku občerstvení ve školní kavárně. Premiéru měla také zbrusu nová školní ročenka. „Nazvali jsme ji Byla to jízda. Ano, byl to rok plný skvělých

Zahradní slavnost

akcí,“ uvedl ředitel školy.

K příjemné atmosféře přispělo i vydařené počasí, díky němuž si celé odpoledne užili malí i velcí návštěvníci. Zahradní slavnost tak opět potvrdila, že patří mezi nejoblíbenější školní.

Stanislav Dufka

Zahradní slavnost ve dvoře školy.. Foto 2x Stanislav Dufka

Nebesky pohádkové odpoledne aneb piknik pro rodinu přilákal davy návštěvníků

Tak nazvaly pořadatelky z naší mateřské školy čtvrté odpoledne, které se neslo ve znamení radosti, pohody a dětské tvořivosti. Děti si pod vedením kolektivu školky připravily pestré pásmo písniček, her a tanců, za které sklídily zasloužený potlesk.

V okolí mateřské školy bylo jen obtížné najít volné parkovací místo. O Nebesky pohádkové odpoledne byl totiž obrovský zájem a areál zaplnily desítky rodičů, prarodičů i dalších návštěvníků. Děti byly na pódiu skvělé a jejich vystoupení se setkala s nadšeným ohlasem publika.

Součástí jedné ze scének se stal také starosta obce Roman Tuháček. Děti a kolektiv MŠ mu poděkovali za jeho dobré skutky (za podporu MŠ, nové hřiště, za novou klimatizaci, rehabilitační pomůcky a další věci pro školku).

„Těžko se mi mluví, protože jsem dojat. Paní zástupkyně ředitele pro mateřskou školu (Lenka Kadlčková) je velmi tvůrčí, ale toto tedy, klobouk dolů. Chtěl bych poděkovat dětem, které byly na pódiu skvělé, i kolektivu mateřské školy. To je přímo ukázkový tým. Přál bych si, aby takový kolektiv fungoval všude, nejen ve školce. Jak se říká, je to o lidech. Moc děkuji, bylo to hodně silné. Takové poděkování má pro mě obrovskou hodnotu.“ svěřil se starosta.

Součástí pikniku byl také prodej výrobků dětí, bohatý raut a na závěr zábavné soutěže pro vylosované rodiče. Celé odpoledne se neslo v příjemné atmosféře, nově zrekonstruované zahrady mateřské školky.

Stanislav Dufka

Zahrada mateřské školy byla zaplněná téměř do posledního místa. Foto: Stanislav Dufka

Na závěr školního roku připravila zástupkyně ředitelky Mateřské školy v naší obci Lenka Kadlčková osobní ohlédnutí za uplynulými měsíci. Přináší poděkování dětem, rodičům i celému kolektivu školy a připomíná, že za každým úspěchem stojí především důvěra, spolupráce a lidská sounáležitost.

Každé dítě má svou hvězdu....

Říká se, že každé dítě přichází na svět se svou vlastní hvězdou.

Některé září od prvního okamžiku. Jiné potřebuje čas, bezpečí a laskavé ruce, aby objevila své světlo. Naším úkolem není hvězdy rozsvěcet. Ty už dávno svítí. Naším úkolem je být nablízku tak dlouho, dokud tomu neuvěří i ony samy.

Když jsem před třemi lety poprvé otevřela dveře naší mateřské školy, přicházela jsem s hlavou plnou snů. Věřila jsem, že vytvoříme místo, kde se děti budou cítit jako doma, kde budou rodiče partnery a kde bude mít pravda vždy větší sílu než domněnky.

Jenže začátky nebývají pohádkové.

Ještě jsem téměř nic nestihla udělat a už jsem se dozvíдалa, jaká prý jsem a jak to povedu. Přiznávám, bolelo to. Ne proto, že bych neuměla přijmout kritiku, ale proto, že člověk těžko přijímá soud za něco, co ještě ani nestihl udělat.

Dnes jsem za ty chvíle vlastně vděčná. Naučily mě totiž, že důvěra se nedá vyžádat. Nedá se přikázat. Ani uspěchat. Musí se vybudovat. A právě jejich budování jsme společně věnovali tři roky. Nebyla to práce, která je vidět na první pohled. Byla schovaná v každém rozhovoru, v každém podání ruky, v každé společně vyřešené situaci. A dnes?

Dnes poprvé cítím, že základy stojí pevně. A proto nastal čas stavět dál.

Když se dnes ohlédneme za uplynulým školním rokem, mám pocit, jako bychom společně prošli jednou velkou pohádkou

Každý měsíc byl novou kapitolou, každé dítě jejím hrdinou a každý den přinesl další malý zázrak.

Naše cesta začala poznáváním místa, které nazýváme domovem. Putovali jsme Ostrožskou Lhotou, objevovali její příběhy, významná místa i krásy okolní přírody. Navštívila nás pohádka o třech prasátkách, zvládli jsme pohádkový požární poplach a děti ukázaly, že opravdová odvaha se skrývá v maličkostech.

Podzim rozfoukal nejen barevné listí, ale i naši fantazii. Tvořili jsme z darů přírody, pouštěli draky až k oblakům, nechali se okouzlit kouzly pana Šulaje, putovali s Červenou karkulkou po stopách vlka a díky paní Mgr. Kolářové jsme z obyčejné kuchyně vytvořili laboratoř plnou pokusů, smíchu a dětského úžasu.

Prosinec přinesl čas, kdy se školka proměnila v místo plné světýlek, koled a očekávání. Potkávali jsme anděly i čertíky, otevřeli jsme vánoční čas pohádkou o Popelce, rozdávali radost při koledování po celé obci, navštívili divadelní představení Vánoční hvězda, společně prožili Den pro Ježíška i Vánoční kavárnu, která voněla nejen cukrovím, ale především lidskou pospolitostí.

Po novém roce naše dobrodružství pokračovalo dál. Zimní radovánky vystřídaly návštěvy základní školy, pohádky, fašank, muzikály, jarní příroda i Noc s Andersenem v naší školičce. Oslavili jsme Den Země, protože víme, že svět kolem nás je tím nejkrásnějším hřištěm, jaké mohou děti mít. Oslavili jsme Den dětí cestou kolem světa, rozloučili jsme se s májkou. Každá akce byla jen další zastávkou na cestě za poznáním.

Do vesmíru s panem Kaňou

Nezapomenutelným okamžikem se stalo také dopoledne **do vesmíru s panem Kaňou**.

Jeden z tatínků našich dětí proměnil fotbalové hřiště v kosmodrom a splnil dětem sen stát se alespoň na chvíli astronauty. V očích dětí se odrážela radost, nadšení i nekonečná fantazie. Z celého srdce děkujeme panu Tomáši Kaňovi za jeho čas, ochotu a krásnou myšlenku. Některé rakety totiž neodstartují z kosmodromu. Odstartují z dětské fantazie.

Největším dobrodružstvím byla škola v přírodě

Dvaadvacet malých dobrodruhů, čtyři dny mimo domov a nespočet zážitků.

Dobývali jsme pirátskou vesnici, hledali drahokamy, sjížděli rafty i zdolávali pětikilometrovou túru. Domů jsme si ale nepřivezli jen unavené nohy.

Přivezli jsme si děti, které byly odvážnější, samostatnější a bohatší o přátelství, která se nedají naučit z žádné knížky.

Nebeský rodinný piknik

Vyvrcholením celého roku se stal nebeský rodinný piknik.

Odpoledne plné smíchu, hudby a společných zážitků.

Jeho součástí byl i netradiční **Nebeský dětský soud – Strážce obce**.

Tentokrát se ale nikdo nesoudil.

Naopak.

Rozhodli jsme se dětem ukázat, že mnohem větší sílu, než odsouzení má poděkování.

V době, kdy se mezi lidmi občas šíří domněnky, polopravdy nebo příběhy, které mají ke skutečnosti daleko, jsme cítili potřebu připomenout jednu obyčejnou věc. Že člověk se neposuzuje podle řečí, ale podle skutků. Víme ale, že mnohem větší sílu než kritika, má podpora. Ta dokáže dodat odvahu, energii i chuť tvořit dál.

Říct však obyčejné „děkujeme“ je snadné. Vytvořit okamžik, kdy člověk vděčnost skutečně pocítí, je mnohem těžší. Proto jsme zvolili právě tuto symbolickou podobu. Díky dětské upřímnosti,

čisté radosti a bezprostřednosti vznikla chvíle, na kterou budeme ještě dlouho vzpomínat.

Děkujeme panu starostovi za vše, co pro naši mateřskou školu dlouhodobě dělá. Ze srdce děkujeme všem rodičům, prarodičům, kamarádům i hostům, kteří vytvořili nádhernou atmosféru plnou úsměvů, radosti a vzájemné úcty. Protože právě tam, kde lidé táhnou za jeden provaz, vznikají ty nejkrásnější věci.

A děkujeme také za neuvěřitelnou štedrost. Díky vám se podařilo vybrat neuvěřitelných 14 336 Kč.

Tyto peníze proměníme ve splněný dětský sen – na naší zahradě vybudujeme vodní prvek, místo, kde bude voda šplouchat, děti objevovat, experimentovat a smát se. Protože právě dětský smích je tou nejkrásnější hudbou, kterou může školní zahrada znít.

Říká se, že když padá hvězda, máme si něco přát..

Po celém roce jsme společně rozsvítili stovky malých hvězdiček. Některé zpívaly, jiné tančily, některé objevovaly svět a jiné překonávaly samy sebe. Jedna z nich však letos zazářila o něco jasněji. Ne proto, že byla nejrychlejší, ale protože nám všem připomněla, že skutečná síla se rodí z odvahy nikdy se nevzdávat.

Tou hvězdou je Mikulášek Vašťák.

Říká se, že padající hvězdy plní přání, a jedno takové měl i Mikulášek. Přál si čtyřkolku. A víte co? Opravdu se mu to podařilo.

Jenže ti, kteří Mikuláška znají, vědí, že jeho největší výhry se nikdy nevešly do tomboly. Odehrávaly se každý den. V každém dalším kroku. V každém úsměvu.

V každém “ to zvládnú“. A právě proto bychom vám chtěli vyprávět jeho příběh.

Mikulášek, chlapec se speciálními vzdělávacími potřebami na podkladě tělesného postižení a vad zraku, zanedlouho oslaví páté narozeniny. Ještě nedávno se Mikulášek vozil v kočárku, unavený z krátké procházky i běžného dne ve školce. Dnes? Dnes kráčí po svých. A někdy dokonce předbíhá svou asistentku. Na začátku to však nebylo jednoduché. Někdy se nedařilo pedagogům, někdy Mikuláškoví. A někdy...no, někdy bychom se nejradyji vzdali všichni. Ale neudělali jsme to. Místo toho jsme mluvili, povzbuzovali se a šli dál. Společně. Rodiče, pedagogové, asistentka pedagoga a kamarádi ze školky – malý tým s velkým cílem: aby byl Mikulášek šťastný.

A pak přišel nápad. Udělat něco, co by mu vykouzlilo úsměv od ucha k uchu. Něco, na co by mohl být pyšný. Ano, mohli jsme to vykřičet do celé vesnice – a upřímně, možná by to slyšeli až na kraj světa. Jenže osud měl jiný plán.

Mezinárodní výtvarná soutěž pro děti se zrakovým postižením „Radost tvořit“ otevřela dveře. A Mikulášek jimi prošel bez váhání. Nevzal do ruky štětec. Vzal obyčejnou krabici. A proměnil ji v neobyčejné hasičské auto. Takové, které by možná neprošlo technickou kontrolou – ale rozhodně prošlo přímo do srdce. Mělo všechno: sirény, které by probudily i největšího spáče, hadici připravenou zachraňovat svět a stříkačku, jakou by mu mohl závidět nejen jeden profesionální hasič. Bylo trochu křivé, trochu jiné...a naprosto dokonalé.

Stejně jako jeho autor.

A právě toto dílo porotu oslovilo natolik, že Mikulášek byl vybrán mezi oceněné. Dne 30. května převzal v Kongresovém centru cenu MVDr. Stanislava Mišáka pro mladého tvůrce Zlínského kraje.

Když se to dozvěděl, radost byla obrovská. A dojetí? To sdíleli všichni – rodiče, pedagogové, asistentky i kamarádi. Protože někdy nejde jen o cenu. Jde o pocit, že někam patříte. Že Vaše snaha má smysl. Že na vás někdo myslí a je na vás hrdý.

Mikulášek totiž nepostavil jen hasičské auto.

Postavil most. Mezi „nejde to“ a „zkusíme to znovu“. Mezi strachem a odvahou. Mezi obyčejným dnem a okamžikem, na který se nezapomíná. Mikulášek je malý kluk s velkým srdcem. A jeho příběh je důkazem, že odvaha, podpora a víra dokážou proměnit i ty nejtěžší začátky v něco výjimečného.

Nejtěžší je rozloučit se s hvězdami, které jsme pomáhali rozsvítit...

Říká se, že práce učitelky v mateřské škole spočívá v tom, připravit děti na první třídu.

Myslím, že je to jen část pravdy. Ve skutečnosti je připravujeme na mnohem víc. Na první prohry i první vítězství. Na odvahu říct svůj názor. Na omluvu. Na podanou ruku. Na radost z maličkostí. A mezitím, aniž si to uvědomíme, nám pomalu přirostou k srdci. **Naši předškoláci**.(už brečím)

Kdyby to bylo jen trochu možné, udělali bychom jednu věc. Schovali bychom si je. Ne na den. Ne na týden. Klidně ještě na celý rok. Do jedné velké školkové skříně. A občas bychom ji potají otevřeli. Jen proto, abychom je mohli ještě jednou obejmout, zasmát se, vyslechnout si tisíce otázku „A proč?“

Jenže....

Hvězdy se schovat nedají. Hvězdy mají zářit. A ty naše už jsou připravené zazářit v základní škole.

Možná budou mít trochu obavy, a možná se ještě párkrát ohlédnou směrem ke školce.

My ale chceme, aby věděly jediné. Že jim věříme.

Stejně jako jsme jim věřili ve chvíli, kdy poprvé přišly do školky s malým batůžkem na zádech a slíčkou v oku.

Milí předškoláci, nikdy nezapomeňte, že skutečné hvězdy nezáří proto, že jsou nejlepší. Září proto, že se nebojí být samy sebou.

Ať vás vaše cesta zavede kamkoliv, kousek vašeho světla zůstane navždy s námi.

Protože některé hvězdy z oblohy nezmizí. Jen svítí o kousek dál.

Souhvězdí týmu mateřské školy. Každý z nás je jiný. Každý přináší něco, co ten druhý neumí

Když se lidé podívají na naši mateřskou školu, vidí usměvavé děti, plnou zahradu, obrázky nebo slavnosti. Jen málokdo ale vidí všechno, co se odehrává za tím.

Někdy si říkám, že naše školka připomíná staré hodinky. Ne proto, že odměřují čas. Ale proto, že jejich kouzlo není vidět na první pohled. Uvnitř se ukrývá spousta malých koleček. Každé je jiné. Každé má svůj úkol. A každé je stejně důležité. Kdyby se zastavilo jediné z nich, celé hodinky přestanou fungovat.

A přesně takový je náš tým. Každý z nás je jiný. Každý přináší něco, co ten druhý neumí. A právě díky tomu můžeme společně tvořit místo, kterému děti říkají školka a my domov.

Největší poděkování patří: *Ivance, Liduše, Pavlínce, Kristýnce, Haniče, Silvince, Martičce a Martinkám.*

Děvčátka, děkuji Vám za vaši odvahu, trpělivost, za nebat se odnést si kus školky i do svého volného času. Děkuji za objektivitu, která dětem dáváte ve chvílích, kdy se jim stýská. Za to, že se nebojíte být klounem, jindy princeznou, vědkyní nebo pirátem. Ale ze všeho nejvíc.... Děkuji za pravdu. Za to, že si ji umíme říct. I když není vždycky příjemná. Protože pravda je základ, na kterém se dá stavět. A já jsem šťastná, že stojím vedle lidí, kteří se jí nebojí.

Pak je tu náš Rostíček – muž činu. Člověk, který opraví i to, co už ostatní dávno vzdali. A někdy mám pocit, že kdyby se rozbila některá z hvězd na obloze, do rána by ji zase připevnil zpátky.

Pak je tu paní Chmelařová. A přiznávám se... Dodnes si nejsem úplně jistá, jestli máme jednu paní Chmelařovou. Sotva ji člověk potká nahoře s hadrem v ruce, už dole převléká postýlky. A znáte paní Jarošovou? Člověk by řekl, že vaří obědy. My ale víme, že vaří domov. Její chleba ve vajíčku a knedlíky mizí z talířů rychlostí světla. Ale úplně nejvíc děti milují její smích. Protože některé recepty se opravdu nepiší do kuchařky. Ty se nosí v srdci.

A jedno poděkování patří i člověku, jehož jméno možná nikdy nezjistíme.

Našemu tichému dárci. Za nádherné keramické květiny, které rozkvetly před naší školkou.

Nečekal potlesk, ani poděkování, jen udělal radost. A možná právě takové dobro bývá tím nejkrásnějším.

Děkuji také Vám rodičům za důvěru, se kterou nám každé ráno svěřujete to nejcennější, co máte. Děkuji, že s námi sdílíte radosti i starosti.

A ještě jedno poděkování patří lidem, kteří možná nejsou každý den uvnitř naší školky, ale přesto jsou její součástí.

Občanům Ostrožské Lhoty.

Děkujeme za každé zastavení s větou: „Jak se máte?“

Za každou krabici, tašku nebo pytlík plný přírodnin, knoflíků, ruliček, látek, šišek, kaštanů nebo jiných pokladů, které u vás doma možná ztratily význam, ale u nás dostávají nový život v dětských rukou.

Děkuji, že jste součástí našeho souhvězdí.

Protože opravdové souhvězdí nevytvářejí hvězdy. Vytvářejí ho lidé, kteří jeden druhému svítí na cestu.

A tak Vám za celý tým mateřské školy ze srdce přejeme léto plné obyčejných zázraků.

Ať máte čas dívat se s dětmi na noční oblohu. Ať si společně přejete, když uvidíte padat hvězdu.

A až se jednou v září znovu otevrou dveře naší školky, přejeme si jediné.

Aby se do nich vracely děti s rozzářenýma očima, rodiče s úsměvem a my všichni s radostí, že můžeme pokračovat tam, kde jsme na chvíli přestali.

*Lenka Kadlčková
zástupkyně ředitele pro MŠ*

Čarodějky

Kluci

Dárce

Den dětí

Den země

Mikulášek Vašťák

Fotbal. Foto: 7x MŠ OL

Dvě májové besedy v naší obci: o cestování i politice

Druhé májové pondělí k nám zavítal Riad Abu Assad, Palestinec s kořeny v Česku. Mnozí Lhoťané ho znají jako průvodce ze zájezdu do Izraele v roce 2022. Ve své besedě hodnotil aktuální situaci v Izraeli a přiblížil také možnosti případné další cesty na Blízký východ v termínu od 13. do 22. 11. tohoto roku.

„Riad byl nadšený, přijel i s manželkou. Už u nás byl a do Lhoty se vždycky těší,“ uvedl hlavní organizátor Josef Lopata. Besedy se zúčastnilo přibližně 50 posluchačů.

O politice s Tomášem Pojarem

Druhá beseda se uskutečnila v pátek. Do obce přijel Tomáš Pojar, bývalý bezpečnostní poradce vlády pro národní bezpečnost, diplomat a někdejší velvyslanec v Izraeli (2010-2014). Dlouhodobě se věnuje zahraniční politice a bezpečnostním otázkám, zejména ve vztahu k Izraeli a Blízkému východu. V naší obci besedoval už potřetí.

Diskuse se věnovala konfliktům téměř po celém světě – od Ukrajiny přes Balkán až po situaci na Kubě. Po téměř

Riad Abu Assad, Palestinec s kořeny v Česku zavítal do naší obce. Foto: IT

dvou hodinách převzal Tomáš Pojar od pořadatelů regionální produkty a také knihu Blatnické budy, vinaři a vinohrady, kterou napsaly tři autorky. Jedna z nich byla na besedě osobně přítomna. Tomáš Pojar při této příležitosti zmínil, že o víkendu Blatnické budy osobně navštívil.

„Mám z toho radost. Lidé přišli, ptali se, bylo to velmi příjemné,“ zhodnotil besedu.

Vstupné bylo dobrovolné. Vybralo se 1 970 korun, dalších tisíc korun přidal Tomáš Pojar. Celý výtěžek převzal Bohdan Hensirovský, který jej věnoval na pomoc Ukrajině.

Bývalý velvyslanec strávil v obci celý víkend. Navštívil lidový domek Háječek, kde ho zaujaly boty, ve kterých hodinář Boček trénoval. Prohlédl si také archeologické muzeum, místní cukrárnu, pamětní desku generála Bogataje, památníky obou světových válek i památník legionářů. V sobotu zavítal na Blatnické budy, kde navštívil místní vinaře.

„Musím říct, že byl spokojený, všem děkoval. Měl jsem z celé návštěvy dobrý pocit,“ doplnil Josef Lopata.

Obě akce uspořádalo Centrum Otevřená škola. Premiérově se konaly v rekonstruované zasedací místnosti sportovní haly a obě besedy uváděl předseda centra Josef Lopata.

Stanislav Dufka

Tomáš Pojar, bývalý bezpečnostní poradce vlády pro národní bezpečnost, diplomat a někdejší velvyslanec v Izraeli. Foto: std.

Den matek se vydařil

Tradiční oslavu Dne matek uspořádala druhou květnovou neděli v sále obecního domu místní organizace KDU-ČSL. Kulturní program přilákal nejen maminky a babičky, ale také tatínky a dědečky, kteří přišli podpořit své děti a vnuky a společně prožít příjemné nedělní odpoledne.

Úvodního slova se ujal předseda KDU-ČSL Miroslav Pavelka. Celým programem provázel Antonín Jelének, který přivítal také starostu Romana Tuháčka. Zaplněnému sálu mimo jiné řekl: „Jak poděkovat mamince? Tím, že pro ni něco udělám. Dárek od dětí je tím nejlepším – že mohou vystoupit.“

O pestrý program se postaraly děti z mateřské školy, nechyběla vystoupení tanečního kroužku základní školy ani pěvecké vystoupení žáků 3. třídy. Příjemnou atmosféru doplnila Cimbálová muzika Višňa, soubor Kameňáček a Mužský pěvecký sbor.

Publikum potěšily také recitátorky Lucie Pěničková, Kamila Vybíralová a Sára Žajdlíková. Celé odpoledne se neslo ve slavnostní a srdečné atmosféře.

Irena Trojková

Celým programem provázel, ostatně jako už několik let, Antonín Jelének.

O Den matek je v naší obci zájem – sál byl plný. Foto: 2x Irena Trojková

Turisté slavili deset let od otevření bunkru. Zájemci přijeli až ze Žamberka

Turisté z Ostrožské Lhoty měli poslední dubnovou sobotu důvod k oslavě. Pod Svatým Antonínkem se totiž slavnostně otevíral vojenský bunker, a to už podesáté. Připomněli si tak 10. výročí od prvního otevření, které se uskutečnilo 23. dubna 2016. Bunker se tradičně otevírá ke konci dubna, loni se však akce kvůli nepříznivému počasí nekonala.

Všechny přítomné přivítal v krátkém projevu správce bunkru Stanislav Kuřina. Na slavnostním zahájení sezony nechyběl starosta Ostrožské Lhoty Roman Tuháček, starosta Blatnice pod Svatým Antonínkem Petr Buzík ani bývalá praporčíce Beata Králová, která v roce 2019 jako zástupkyně armády předala dokumenty k objektu.

Svoje vzpomínky oživil také emeritní starosta Antonín Jelének, za jeho vedení obce se bunker opravoval.

Starosta Ostrožské Lhoty ocenil především nadšení lidí při obnově bunkru a vyzdvihl oba jeho správce.

„Z tohoto místa se stalo živé muzeum, které každoročně navštíví stovky lidí všech věkových kategorií, což je opravdu úchvatné. Připomíná nám historii a zároveň spojuje lidi. Slavnostní otevření je toho důkazem. Při této příležitosti bych rád vyzdvihl oba správce bunkru, Stanislava Kuřinu a Josefa Bočka. Bez nich bychom tady dnes nestáli. Přejí oběma do budoucna hodně sil, aby jim práce, kterou dělají, přinášela radost,“ uvedl starosta a předal oběma správcům a předsedovi lhotské turistiky Jindřichu Suchému drobné dárky.

V krátkém proslovu vystoupil také starosta Blatnice pod Svatým Antonínkem Petr Buzík. „Půso-

bím také ve spolku a vím, kolik je za tím práce a obětí. Chtěl bych oběma správcům rovněž poděkovat,“ řekl mimo jiné.

Na otevření bunkru přijeli zájemci až z východočeského Žamberka

Svoje vzpomínky oživil také emeritní starosta Antonín Jelének, za jeho vedení obce se bunker opravoval.

Na otevření bunkru přijeli z východočeského Žamberka dva muži – ředitel tamního muzea Jindřich Žák a Martin Bodnár, průvodce rodného domku Prokopa Diviše, vynálezce bleskosvodu, který se v Žamberku narodil.

„Pan Kuřina nás oslovil, našel si nás na internetu a zavolaal nám. Máme úplně

Desáté výročí otevření bunkru pod svatým Antonínkem. Událost měla slavnostní úvod. Zleva: správce bunkru Josef Boček, starosta Roman Tuháček, emeritní starosta Antonín Jelének, správce bunkru Stanislav Kuřina a bývalá praporčíce Beata Králová.

stejný bunker jako vy a sháníme náhradní dveře. Pan Kuřina nám nabídl, že má jedny navíc, tak jsme přijeli. Letos 1. května bychom chtěli náš bunker otevřít pro veřejnost. Byl stejně zasypaný jako tady, uvnitř nebylo vůbec nic. Zatím bude prázdný, ale i tak ho chceme zpřístupnit,“ vysvětlil Jindřich Žák.

V sobotním odpoledni byly u bunkru k vidění americké džípy z druhé světové války. Antonín Hanák z Blatnice přijel na ruském sajdkáru Ural M-72. Návštěvníci si mohli prohlédnout také

výstavku airsoftových zbraní, kterou připravili členové klubu z Blatnice a okolí.

Celou vydařenou akci zorganizoval Turistický klub pod vedením Jindřicha Suchého. Pro návštěvníky připravili turistické chutné guláš a opékaly se také špekáčky.

Stanislav Dufka

Turisté na Čachtickém hradě

Zřícenina Čachtický hrad byla cílem lhotských turistů předposlední sobotu v dubnu. Krásné slunečné počasí přilákalo na výlet patnáct účastníků.

Celou akci zorganizoval Miloš Pecháček, mimochodem bývalý strojevodoucí – a tomu také odpovídal způsob dopravy. Nejprve se jelo auty do obce Vrbovce, která leží těsně za hranicemi na Slovensku. Odtud se pokračovalo vlakem do Višňové, odkud je to k hradu nejbližší.

Po necelé hodině výstupu dorazili turisté až ke zřícenině. Na vrcholu seznámil předseda Jindřich Suchý účastníky s legendami spojenými s hradem a postavou Alžběty Balthoryové. Na hradním nádvoří zhlédli krátkou historickou scénku, prohlédli si rozsáhlý areál a krátce před jednou hodinou zamířili do obce Čachtice, kde měli v místní pizzerii zajištěný oběd.

Cesta zpět byla opět částečně vlakem.

„Výlet proběhl zdárně, nikdo se nezranil, skoro všechno se vypilo. Počasí bylo objednané. Všem mockrát díky za účast,“ zhodnotil akci hlavní organizátor Miloš Pecháček.

Praktické informace

- Vstupné na nádvoří: 4 €
- Focení svatby: 20 €
- Cesta vlakem: cca 4 €
- Parkoviště: 2–3 €
- Oběd (pizza v Čachticích): cca 12 €
- Otevírací doba: 10.00–18.00
- Možnost platby kartou: ano
- Vstup se psem: povolen

Další informace: chachtickyhrad.eu

Zřícenina Čachtický hrad byla cílem lhotských turistů předposlední sobotu v dubnu. Foto: Stanislav Dufka

Výšlap na Lysou horu a nečekaná svatba na vrcholu

Na Lysou horu se vydalo 31 turistů z naší Lhoty, kteří kromě náročného výšlapu z Visalají zažili i nečekané překvapení v podobě přípravy svatby na vrcholu.

Turisté z naší Lhoty se po šesti letech (naposledy v květnu 2020) znovu vydali na tradiční výšlap na Lysou horu, která je se svou nadmořskou výškou 1323 metrů právem označována jako královna Moravskoslezských Beskyd. Na tuto „královnu“ se první červnovou sobotu vydalo 31 členů a příznivců turistiky z naší obce. Doprava byla zajištěna autobusem, vyrazilo se s mírným zpožděním, ale v dobré náladě.

Na rozdíl od deštivého května před šesti lety panovalo tentokrát ideální počasí. Organizátorka akce Hana Radochová zvolila trasu z horské osady Visalaje. Ta je sice nejdelší, ale zároveň nejméně strmá, přesto se poctivému stoupání nelze vyhnout. S přibližujícím se vrcholem se sklon trasy zvyšuje – nejnáročnější úsek čeká zhruba 500 metrů pod vrcholem, kde se jde po bývalé sjezdovce.

Alternativou je asfaltová cesta, která je však o něco delší.

Výšlap to nebyl žádnou nenáročnou procházkou, ale poctivou horskou túrou. Všichni účastníci ji zvládli – od nejmladšího Martina Bočka (10 let) až po kategorii 80+, kterou s nadhledem reprezentovala Marie Adamcová.

Na vrcholu čekalo i jedno velké překvapení – Marta z naší Lhoty se na Lysé hoře vdávala. „Měla to být utajená svatba, vy jste mi do toho hodili vidle,“ komentovala nevěsta s úsměvem nečekaný příchod lhotské výpravy.

Cesta zpět vedla k vodní nádrži Šance. Trasa byla opět náročná, převážně ve strmém terénu, přesto se všichni po dvou až třech hodinách sešli na hrázi této významné vodní stavby.

„Byla to po fyzické stránce nejnáročnější turistická akce v letošním

Turisté z naší obce se po šesti letech (naposledy v květnu 2020) znovu vydali na výšlap na Lysou horu, 1323 metrů nad mořem. Foto: Archiv SD

roce. Náročný terén, velké převýšení. Myslím, že v brzké době už tak náročný terén nebudeme absolvovat. Poděkování patří organizátorům a všem, kteří to zvládli,“ zhodnotil akci předseda turistiky Jindřich Suchý. Podle jeho měření ušli turisté přibližně 17 kilometrů.

Stanislav Dufka

Antonínové sečení trávy v Hájků přineslo napínavé souboje i obhajobu vítězství

První červnovou sobotu se v parku v Hájků uskutečnilo tradiční Antonínové sečení trávy. Akci dlouhodobě připravuje mužský pěvecký sbor. Vloni sečení neproběhlo, protože tráva po rekonstrukci parku ještě nestihla dostatečně vyrůst. Pořadatelé tehdy program upravili a uspořádali pouze pěvecké odpoledne.

Letos už byly podmínky pro soutěž ideální. Po vystoupení mužského pěveckého sboru následovalo zápolení v sečení trávy. Na start se postavilo pět mužů a osm žen.

V mužské kategorii zvítězil Miroslav Žák ze Zlámance. Zajímavostí je, že stejný sekáč vyhrál také v letech 2018, 2019 a 2024. Domácí mužský sbor reprezentoval osvědčený sekáč Stanislav Kuřina, který obsadil pěkné třetí místo. Na stupních vítězů se přitom umísťuje pravidelně – v roce 2024 skončil druhý a o rok dříve celé klání vyhrál.

Mezi ženami zvítězila Hana Bosáková ze Záhorovic. Domácí závodnice Ludmila Hájková a Markéta Fojtíková obsadily společně s Miluší Nejezchlebovou dělené třetí místo.

Výsledky soutěže:

Muži:

1. místo – Miroslav Žák (Zlámance)
2. místo – Vít Bosák (Záhorovice)
3. místo – Stanislav Kuřina

Ženy:

1. místo – Hana Bosáková (Záhorovice)
2. místo – Lenka Sentlová (Vlčnov)
3. místo – Miluše Nejezchlebová, Ludmila Hájková a Markéta Fojtíková (sdílené 3. místo)

Všem soutěžícím pogratoval starosta obce Roman Tuháček, který zároveň poděkoval organizátorům i všem účinkujícím.

Návštěvníci si mohli pochutnat na tradičních zabijačkových specialitách a vychutnat si kvalitní víno. Příjemné odpoledne tak nabídlo nejen zajímavou soutěž, ale také možnost setkání a posezení v příjemné atmosféře zrekonstruovaného parku.

V programu vystoupili:

- Spevácký zbor Záhorač – Smolinčané
- Mužský sbor „Krasavci“
- Vlčnovské budovalé umělkyně
- Ženský pěvecký sbor Děvčice z Háječku
- Mužský pěvecký sbor z Ostrožské Lhoty
- Ženský pěvecký sbor Tetky z Uherského Ostrohu

Stanislav Dufka

V Hájků vystoupily také Děvčice z Háječku

Vítězové v sečení trávy. Foto: 2x Irena Trojčková

Za pokladem vyrazilo téměř sto padesát nadšenců

Téměř sto padesát účastníků všech věkových kategorií se v pátek 8. května vydalo na druhý ročník oblíbeného hledání pokladu. Akci připravil místní turistický klub ve spolupráci s obcí Ostrožská Lhota.

Program určený dětem i jejich rodičům přinesl nejen napětí a zábavu, ale také příjemně strávené odpoledne v přírodě. Letos byly poklady hned dva, jejich nalezení však rozhodně nebylo jednoduché.

Nakonec se štěstí usmálo na Kubu Pokorného a Julinku Radochovou, kterým se podařilo sladké poklady objevit.

Celá akce se velmi vydařila a organizátorům patří velké poděkování za pečlivě připravené a krásné odpoledne.

IRT

Hledání pokladu. Program určený dětem i jejich rodičům, o druhý ročník byl znovu velký zájem. Foto: Irena Trojková

Archeologická procházka přiblížila historii naší obce

Zhruba dvacetičlenná skupina zájemců o archeologii se v sobotu 18. dubna vydala na archeologickou procházku po okolí naší obce. Akci uspořádal místní Spolek přátel historie.

Trasa vedla přes Brodské, Chylické a Daleké. Průvodci byli archeologové Tomáš Zeman, vedoucí archeologického muzea ve Lhotě, a odborník David Válek. Podle nich je Ostrožská Lhota a její okolí z archeologického hlediska velmi zajímavou lokalitou.

Nejvýznamnějším nalezištěm je zahrada bývalého starosty obce Antonína Jelénka, kde bylo v minulosti objeveno několik krabic archeologických nálezů.

V nádherném jarním počasí si procházku užili nejen průvodci, ale i všichni účastníci, kteří se o historii naší obce dlouhodobě zajímají.

Irena Trojková

Průvodci byli archeologové Tomáš Zeman, vedoucí archeologického muzea ve Lhotě, a odborník David Válek. Foto: Irena Trojková

Další informace o naší obci
naleznete na:
www.ostrozskalhota.cz

Obec Ostrožská Lhota

Setkání spolužáků

OTEVŘENÁ ŠKOLA
Ostrožská Lhota

Centrum Otevřená škola
— Ostrožská Lhota —

Vás srdečně zve
na besedu s

Martinem Červíčkem
bývalý policejní prezidentem Policie ČR
a současný senátor

Téma:
Bezpečnostní situace v Česku.

28. 8. 2026
v 17.30 hodin

v místní
knihovně.

— CENTRUM OTEVŘENÁ ŠKOLA —
pořádá zájezd

**IZRAEL
JORDÁNSKO**
2026

13. 11. (pátek) – 22. 11. 2026 (neděle)

Odlet / přílet:
letišť Vídeň

Cena: do 50 000 Kč

PROGRAM ZÁJEZDU

IZRAEL – 6 nocí

- Tel Aviv – prohlídka města, zasažení stromu v Masarykově lese
- Nazaret
- Jeruzalém
- Eilat

JORDÁNSKO – 3 nocí

- Petra
- Wadi Rum poušť

ČESKÝ MLUVÍCÍ PRŮVODCE:
RIAD ABU ASSAD

ZÁLOHA
5 000 Kč
DO 31. 7. 2026

ČÍSLO ÚČTU
670100-2211962866 / 6210

BLIŽŠÍ INFORMACE
JOSEF LOPATA
608 721 877

Tip na výlet: Pipalův válcový mlýn v Šumicích

V dnešním tipu na výlet vás zavedeme do Šumic, na prohlídku Pipalova válcového mlýna. Do Šumic jsem se vydal na kole. Jede se před Hluk, Dolní Němčí, Nivnici, Uherský Brod, tam vás zavede cyklostezka 5266 ke Kauflandu a přes most až k náměstí a pokračujete cyklostezkou 5049 směrem na Luhačovice, v Újezdci u kostela uhněte doprava a cyklostezkou přijedete až do Šumic, cesta tam měřila necelých 29 kilometrů.

Mlýn najdete u hlavní cesty napravo směrem na Bojkovice. I když jsem byl sám, tak majitel mlýna Milan Pipal mě ochotně provedl.

Pipalův mlýn v obci Šumice patří mezi nejzachovější vodní válcové mlýny u nás. Jeho výjimečnost spočívá v nezvykle dochované strojní části a v neporušené architektuře a celistvosti areálu. Nabízí vám možnost nahlédnout do života a práce mlynářů v 1. polovině 20. století. Nově si také můžete prohlédnout dochované artefakty mlynářské rodiny a místnost zvanou "šalanda", která sloužila pro ubytování mlynářských pomocníků.

V interiéru je dochovaná mlynářská technologie od transmise v suterénu, přes výtahy zrna pásovými lopatkovými dopravníky do podkrovní, funkční rozvod zrní k jednotlivým mlýnským stoli-

Válcový Pipalův mlýn v Šumicích. Foto: Stanislav Dufka

cím od firmy Breitfeld Daněk z Blanska a kompletní zařízení k expedici hotové mouky. Jižně pod hlavním objektem je dochovaná strojovna, již bez turbíny.

Mlýn je pro veřejnost otevřený každý den mimo neděle od 10 do 15 hodin. Cena za prohlídku je 200 korun, děti do 15 let platí polovinu. Prohlídka trvá něco přes hodinu.

Kontakt:

+420 732 585 135

E-mail: libuse.pipalova@seznam.cz.

FB: Válcový mlýn Šumice

A co vy?

Máte také tip na výlet v našem kraji nebo zajímavé místo, které by mohli ostatní navštívit? Pošlete nám svůj návrh, krátký popis a ideálně i fotografii na e-mail sdufka@seznam.cz. Vaše zkušenosti mohou inspirovat další výletníky.

Stanislav Dufka

Foto: Stanislav Dufka

Pošlete fotku s celebritou, rádi ji zveřejníme!

Máte společnou fotku se známou osobností, sportovcem, hercem, zpěvákem nebo zpěvačkou? Neděláte s tím tajemství? Pošlete ji (sdufka@seznam.cz), připojte krátkou informaci, kde byla fotka pořízena, jak vznikla a kdo je jejím autorem. Rádi ji zveřejníme ve lhotském zpravodaji. Tady je další várka fotek, za které znovu moc a moc děkujeme.

Břetislav Rychlík – Alena Lopatová. Pojí je rodinné vazby. Foto: Archiv AL.

Hana Křížková, Iva Hüttnerová a Pavel Maluš

Pavel Maluš se s oběma umělkyněmi setkal na talk show ve Velkých Losinách na Šumpersku, kam pravidelně jezdí do lázní.

Zpěvačka Hana Křížková (68) se na profesionální scéně poprvé objevila v roce 1982 jako host ve skupině Metronom. Působila také na hudební scéně s Karlem Černochem.

Herečka Iva Hüttnerová (77) se ve filmu výrazně proslavila rolí manželky hlavního hrdiny v hořké komedii Co je vám, doktore? režiséra Víta Olmera. Jejím manželem byl divadelní režisér Ivan Rajmont, s nímž má syna Matouše Rajmonta, známého z dětské role ve filmu Pětka s hvězdičkou. Role učitelky pro ni byly velmi typické – učitelku ztvárnila například i ve filmu Neohlíže se, jde za námi kůň.

Připravil Stanislav Dufka

Saša Rašilov – Barbora Chudíková

Fotografie vznikla na Společenském plese města Luhačovice 17. ledna 2026. Herec Saša Rašilov celý večer moderoval. Barbora Chudíková je na snímku v červených šatech, vedle stojí její kamarádka.

Saša Rašilov (53) pochází z umělecké rodiny. Jeho mladší bratr Václav Rašilov je rovněž herec. Jejich otcem byl kameraman Saša Rašilov a dědečkem slavný herec Saša Rašilov starší (vlastním jménem Wenzel Rasch).

Herec Saša Rašilov a Barbora Chudíková, která je na snímku v červených šatech, vedle stojí její kamarádka. Foto: Archiv AL.

Břetislav Rychlík – Alena Lopatová

Fotografie byla pořízena před únorovou besedou senátora, herce, režiséra a folkloristy Břetislava Rychlíka v naší obci. Alenu Lopatovou pojí s Břetislavem Rychlíkem rodinné vazby, známý režisér, herec a v neposlední řadě senátor je Aleny Lopatové druhý bratranec.

Pavel Maluš se s oběma umělkyněmi setkal na talk show ve Velkých Losinách na Šumpersku. Hana Křížková je vlevo. Foto: Archiv PM.

Můj první maraton. Jan Chudík pokořil v Praze magickou hranici 42 kilometrů

Začátkem května si svůj první maratonský start připsal Jan Chudík (23).

Není mnoho Lhoťanů, kteří mají za sebou maraton (42 km 195 metrů). Začátkem května si svůj první maratonský start připsal Jan Chudík (23), který se postavil na start populárního závodu Vodafone Maraton Praha 2026.

Třidvacetiletý sportovec se přitom k běhání dostal poměrně nenápadně.

„Na základní škole jsem běh vůbec neměl rád, ale na průmyslovce jsme bě-

hali na atletickém oválu a tam mě to začalo víc bavit. Ke startu na maraton jsem se rozhodl krátce před Vánoci a startovní jsem dostal jako dárek. V lednu a únoru jsem trénoval méně kvůli zimě, naplno jsem začal až v březnu, kdy jsem naběhal 142 kilometrů. V dubnu jsem pak zvládl 170 kilometrů,“ popisuje své atletické začátky a přípravu Jan Chudík.

Jenže několik dní před závodem přišly nečekané komplikace.

„Na konci dubna jsem dostal antibiotika, která mě výrazně oslabila. Poslední tablety jsem dobral pět dní před startem.“

Na startu svého prvního maratonu v životě pochopitelně cítil nervozitu. K tomu se přidaly i nezvykle vysoké teploty.

„Nervozita před startem určitě byla, protože na startu bylo úplně plno a nedokázal jsem se vůbec dostat do svého startovního koridoru. Start se kvůli vysoké teplotě posouval už na osmou hodinu ráno a celkově jsem se tepla hodně bál, protože během celé přípravy byly teploty docela nízké. Neděle byla navíc první tropický den.“

Jan měl před závodem jasný plán. Chtěl běžet tempem kolem 5:40 minuty na kilometr a výsledným časem se dostat pod hranici čtyř hodin.

„Chtěl jsem držet tempo kolem 5:40 minuty na kilometr. To se dařilo i přes velmi vysokou tepovou frekvenci kolem 170 až do 23. kilometru. Poté se ozval rozhozený žaludek a přišlo zpomalení přibližně na 6:15 minuty na kilometr, které vydrželo až do 35. kilometru. Tam mě doběhli vodiči na čas 4:15. Asi dva kilometry jsem se jich držel, ale následně přišla velká krize lýtek a ztráta dechu. Později mě doběhli i vodiči na 4:30, ale jejich tempo už jsem nedokázal udržet.“

Právě závěrečná část závodu byla nejtěžší. Maraton bývá často soubojem nejen s tratí, ale hlavně s vlastním tělem a hlavou.

„Zbytek závodu jsem spíše bojoval sám se sebou a posledních pět kilometrů jsem oproti plánu ztratil přibližně dvacet minut. I to je ale velká motivace do budoucna. Výsledný čas byl 4:37:49. Po doběhu mi navíc nebylo vůbec dobře, takže závěr byl ještě tvrdší, než jsem čekal.“

Přestože si sáhl na dno svých sil, důležité bylo jediné – svůj první maraton

dokončil. Velkou oporou mu během celého závodu byla rodina.

„Celou dobu mě na trati podporovaly mamka se sestrou a přítelkyně. Několikrát přejížděly metrem a celkem jsem je na trati potkal asi osmkrát.“

A na co bude po letech vzpomínat nejraději?

„Start ze Staroměstského náměstí do Pařížské byl nezapomenutelný a celková energie závodu, kdy skoro po celé délce tratě fandili diváci. Nejhorší bylo, že prvních osm kilometrů jsem se vůbec nedokázal dostat do rytmu a srazil vysokou tepovku, ale to jsem nakonec nějak překonal. Další krize přišla na posledních pěti kilometrech, kde se podepsala vysoká teplota a unavená lýtka.“

Jan Chudík pracuje jako technik v Brně na pobočce nadnárodní společnosti, ale vedle práce si našel čas i na splnění velkého sportovního snu. A zdá se, že u jednoho maratonu rozhodně nezůstane.

Jan Chudík pracuje jako technik v Brně na pobočce nadnárodní společnosti, ale vedle práce si našel čas i na splnění velkého sportovního snu. A zdá se, že u jednoho maratonu rozhodně nezůstane.

Lhoťané pomohli včelařům k vítězství v gulášovém klání

Ranč u Pálenice v Uherském Ostrohu uspořádal tradiční Gulášové klání. V týmu Včelařů z Uherského Ostrohu nechyběli ani zástupci Ostrožské Lhoty – známý gulášový odborník Bohuš Pavlas a jeho kamarád Petr Hyrák. Trojici doplnil domácí David Chramosta.

„Oslovili mě včelaři z Ostrohu, jestli bych za ně nešel vařit guláš. Jsou to kamarádi, tak jsme společně s Petrem Hyrákem kývli,“ vysvětloval Bohuš Pavlas své angažmá v ostrožském týmu.

Soutěžní tým připravil guláš z hovězího krku a trefil se do chuti návštěvníků i poroty. Od účastníků získal nejvíce hlasů a zaslouženě zvítězil.

Jak celé klání hodnotil jeden z hlavních strůjců úspěchu Bohuš Pavlas?

„Super, jsme rádi, to je jasné. Děkujeme manželkám, rodině a přítelkyním za podporu. Úroveň celé soutěže byla velice dobrá. Výborný moderátor, spousta

„Od 35. kilometru jsem si říkal, proč jsem se vůbec přihlásil, a zapřísáhl jsem se, že už nikdy víc. Po doběhu už jsem se ale díval, kam vyrazit na další. Chtěl bych zkusit nějaký podzimní maraton, ideálně někde v teple ve Španělsku nebo podobně. Taký mě láká původní trasa z Marathonu do Athén, která se stále běhá. No a cíl je jasný – zaběhnout maraton pod čtyři hodiny.“

První maraton bývá zkušeností, na kterou se nezapomíná. Jan Chudík si z Prahy odvezl nejen medaili a čas 4:37:49, ale především důkaz, že i přes zdravotní komplikace, tropické počasí a krize na trati dokáže člověk překonat vlastní limity. A právě to je na maratonu možná to nejcennější.

Stanislav Dufka

Celou dobu Honzu na trati podporovaly mamka (vpravo) se sestrou a přítelkyně (vlevo). Foto: Archiv JCH.

soutěží kolem vaření, i když i tady bylo všechno ovlivněné velkým horkem,“ uvedl spokojený Bohuš Pavlas.

Ten už nyní vyhlíží další kuchařskou výzvu. Na podzim se totiž chystá vařit v Ostrožské Lhotě za místní tenistky.

Dodejme, že letošního Gulášového klání v Uherském Ostrohu se zúčastnilo celkem šest týmů.

Stanislav Dufka

V týmu Včelařů z Uherského Ostrohu nechyběli ani zástupci Ostrožské Lhoty – známý gulášový odborník Bohuš Pavlas (napravo), vedle jeho kamarád Petr Hyrák. Trojici doplnil domácí David Radosta. Foto: MP

Lhota sestupuje – nadějí je mládež

Je to věc, která je známá už pár týdnů. Po čtyřech letech v okresním přeboru naši fotbalisté sestupují. V soutěži získali pouhých 18 bodů a obsadili předposlední místo tabulky. Na jaře mužstvo prohrálo sedm zápasů v řadě, nezvládlo klíčový záchranný duel proti Jarošovu a doma utrpělo porážku 0:5.

Na rozdíl od prvního mužstva se prezentovala výborně mládež. Dorost pod vedením trenéra Richarda Dominika obsadil pěkné 4. místo, a navíc si zahrál semifinále poháru.

Nejúspěšnějším lhotským týmem byli žáci, kteří skončili na skvělém 3. místě.

Zmínit je třeba také kvalitní práci trenérů přípravy Michala Pěncíka a Antonína Brhela, kteří se dlouhodobě věnují výchově nejmladších fotbalistů.

Žáci zakončili sezonu na třetím místě. Nejlepším střelcem soutěže byl Tomáš Bachan

Díky povedeným výkonům především v jarní části soutěže si naši fotbaloví žáci zajistili krásné 3. místo v tabulce. Mužstvo trénuje zkušený Josef Dominik, který sezonu svých svěřenců hodnotí pozitivně.

„Na podzim jsme prohráli tři zápasy, protože nám z různých důvodů chyběli hráči. Na jaře jsme prohráli dva zápasy, jeden z nich s nejsilnějším soupeřem z Hradčovic (2:4),“ připomíná trenér.

Jaká je tedy spokojenost náročného kouče s výsledky a výkony týmu?

„Často se říká, že u žáků na výsledcích tolik nezáleží a důležité je hlavně hrát. Osobně si to nemyslím. Chci, aby kluci vyhrávali. Pokud se nevyhrává, není to dobře. Co se týká herního projevu týmu, tak jsem spokojený.“

K oporám týmu patřili hráči, kteří už nastupovali za dorost – střelec Tomáš Bachan, Kryštof Vaněček a Kuba Uhříček.

„Posun udělal také Leo Pippal. Musím pochválit i mladší hráče Kubu Pokorného, Tea Vítka a také děvčata Báru Pokornou a Gábinu Matuščíkovou.“

vou,“ doplňuje trenér.

Podle něj se v žákovské kategorii často projeví i velká fyzická převaha některých mužstev.

„Pokud máte v týmu tři až pět velkých kluků, rozdíl ve skóre je hned znát.“

Žáci hrají na zkráceném hřišti v počtu jednoho brankáře a osmi hráčů v poli. Jak bude vypadat nová sezona? Bude mít tým dostatek hráčů?

„Na konci sezony skončili čtyři kluci. Z přípravy přijdou dva nebo tři kluci. Ve Lhotě je hodně aktivit. Máme v týmu kluky, kteří chodí zároveň do hasičů, na florbal, kanoistiku, náboženství, tenis nebo do hudebky, ale soutěž budeme určitě hrát,“ říká optimisticky 72letý trenér.

Ten během své dlouhé kariéry vedl například divizní dorost Synotu Staré Město, kde měl oba své syny, muže Velké

Tomáš Bachan se stal se 46 vstřelenými brankami nejlepším střelcem soutěže.

nad Veličkou, Ostrožskou Lhotu, Hluk a v posledních letech působil u žáků a dorostu ve Veselí nad Moravou.

Nejlepší střelec začínal v obraně

Úspěšnou sezonu žáků navíc podtrhují i individuální statistiky. Tomáš Bachan se stal se 46 vstřelenými brankami nejlepším střelcem soutěže.

Tomáš začínal v obraně, do útoku ho posunul až trenér Josef Dominik.

„Ukázalo se, že to bylo správné rozhodnutí. Poctivě trénoval s námi i s dorostem. Když přijde na trénink, bere ho

vážně. Jeho přístup se neustále zlepšuje. Myslím si, že by se mohl prosadit i ve vyšší soutěži, ale musel by ještě více trénovat a věnovat fotbalu více času,“ hodnotí svého svěřence Josef Dominik.

Jak už jsme zmiňovali, Tomáše nyní čeká posun do dorostenecké kategorie. Už během uplynulé sezony za dorost několikrát nastoupil.

„Dorost má dobrého trenéra,“ směje se Josef Dominik při zmínce o svém synovi Richardu Dominikovi. „Věřím, že se bude prosazovat i tam,“ říká na závěr.

Poděkování

„Prakticky celou sezonu vozili hráče na zápasy jejich rodiče. Jmenovitě Eva Kotačková, Barča Bočková a Josef Havlík a Leo Pippal. Chtěl bych jim i touto cestou poděkovat za ochotu, pomoc a čas, který během celé sezony věnovali našemu týmu.“

trenér -Josef Dominik

Žáci – sezona 2025/2026

Dolní řada zleva: Lukáš Kotačka, Tobias Uhříček, Jakub Pokorný, Gabriela Matuščíková, Matti Zajíček, Barbora Bočková, Michal Kolář, Theodor Vitek, Jiří Hanák.

Horní řada zleva: trenér Josef Dominik, Leo Pippal, Tomáš Bachan, Kryštof Vaněček, Jakub Uhříček, Matyáš Havlík, Maksym Moroko. Foto: Stanislav Dufka

Mladší příprava čtvrtá, starší si z Ostroh Cupu odvezla stříbro

V sousedním Uherském Ostrohu se o Antonínkovém víkendu uskutečnil premiérový ročník Ostroh Cupu. Turnaje pro tři věkové kategorie se zúčastnilo dvanáct týmů a nechyběly ani přípravky z Ostrožské Lhoty.

Jak zhodnotil trenér Michal Pěncík, starší přípravce se během turnaje podařilo porazit domácí Uherský Ostroh i Boršice. Ve finálovém utkání už byla nad síly našich mladých fotbalistů Ostrožská Nová Ves, přesto je konečně 2. místo velmi pěkným výsledkem.

Mladší příprava obsadila po bojovných výkonech 4. místo. V zápasech proti Uherskému Ostrohu, Ostrožské Nové Vsi a Dolnímu Němčí chybělo podle trenéra k ještě lepšímu umístění trochu sportovního štěstí.

Za starší přípravku nastoupili:

Tomáš Miklíček, Maksym Moroko, Matyáš Varmuža, Martin Boček, Matyáš Vítek, Štěpán Galuška, Filip Králík a Tadeáš Loučka.

Za mladší přípravku nastoupili:

Filip Kusák, Kryštof Uhříček, Samuel Bajgart, Mateo Bachan, Sebastian Bachan, Petr Hyrák, Adam Zalubil, Jakub Machala, Šimon Galuška, Tobias Šuránek a Šimon Polášek.

Mladší příprava

Starší příprava

Novinky z tenisového klubu

Máme za sebou odehranou 4. krajskou soutěž smíšených družstev. S první sezónou můžeme být spokojeni, protože jsme všem týmům až na postupující Vnorovy byly rovnocenným soupeřem. S Vyškovem jsme prohráli 3:6, trochu mrzí těsné prohry s Uherským Brodem 4:5 a stejně tak s Bučovicemi 4:5. Na druhou stranu jsme zaznamenali výhry proti Kunovicím a Velkým Pavlovicím. Ve výsledné tabulce obsadíme 4. místo ze 7 týmů a necháme za sebou Velké Pavlovice, Bučovice a Kunovice. V příštím roce, kdy už bude mít plně k dispozici hostujícího Ondru Sucháně, bychom rádi skončili do 3. místa. Letos nejvíce bodů uhráli Zdeněk Kotačka, Ondra Turčín, Verča Janášová, Lucka Pavlasová a Viktor Malina. Poděkování patří i zbylým hráčům: Táni Goliášové, Rudovi Stindlovi, Martinu Hubíkovi a také Ondrovi Suchánovi, který dorazil ze studií v Itálii alespoň na 2 zápasy.

Pavel Turčín – předseda

Mužstvo TK Ostrožská Lhota

Antonínkový turnaj

Tohoto již tradičního turnaje ve čtyřhře se zúčastnilo 5 dvojic. Hrál se systémem každý s každým a následně se dvojice nasadily do semifinále pavouka. Jednotlivé dvojice hrály velice dobře. V semifinále došlo k překvapivé porážce dvojice Turčín, Kotačka od páru Hubík, Gabriel. Pavel se Zdeňkem vedli 4:2 a 40:15, ale poté Martin s Daliborem předvedli hru bez chyb a zaslouženě zvítězili 6:4. Druhou postupující dvojicí byli Ondra Turčín s Rudou Stindlem, když porazili 6:3 Pavla Valčuhu s Michalem Koubkem. Finále bylo neskutečně vyrovnané a rozhodovalo se až v tie-breaku za stavu 8:8 na gemy. V tie-breaku se prokázaly zkušenosti Ondry a Rudy a kluci tak zvítězili v poměru 9:8. Gratulujeme.

Pavel Turčín – předseda

Ondra Turčín a Rudolf Sting, vítězové Antonínkového turnaje. Foto: PT

VESNICE ROKU
V PROGRAMU GRADY VĚNEBVA
2023

OSTROŽSKÁ LHOTA

Akce přes prázdniny

PÁTEK
3. 7. 2026

SRAZ LHOT A LEHOT

SOBOTA
4. 7. 2026

14. PĚŠÍ POUŤ SVATÝ ANTONÍNEK - VELEHRAD

NEDĚLE
5. 7. 2026

**100. VÝROČÍ KNĚŽSKÉHO SVĚCENÍ
P. ANTONÍNA ŠURÁNKA**

PONDĚLÍ
6. 7. 2026

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR - MISE ZA DOBRODRUŽSTVÍM

NEDĚLE
12. 7. 2026

FARNÍ TÁBOR

PONDĚLÍ
13. 7. 2026

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR - ŠKOLA MALÝCH ZÁCHRANÁŘŮ

NEDĚLE
19. 7. 2026

ODPOLEDNE S ORNAMENTEM

NEDĚLE
26. 7. 2026

ŽENÁČSKÉ HODY

PONDĚLÍ
3. 8. 2026

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR - POHÁDKOVÝ SVĚT

NEDĚLE
9. 8. 2026

ZÁJEZD TERMÁLNÍ KOUPELE DUNAJSKÁ STREDA

ÚTERÝ
18. 8. 2026

**ZÁJEZD - OSTRAVA ZOO,
KARVINÁ - ŠIKMÝ KOSTEL**

ČTVRTEK
20. 8. 2026

ZÁJEZD TERMÁLNÍ KOUPELE DUNAJSKÁ STREDA

NEDĚLE
23. 8. 2026

ODPOLEDNE S ORNAMENTEM

SOBOTA
29. 8. 2026

ARCHEOLOGIE LIVE

Těšíme se na setkání! ❤️

www.ostrozskalhota.cz

Antonínkové sečení trávy 6. 6. 2026

Foto: Irena Trojková, koláž Stanislav Dufka

Zpravodaj obce Ostrožská Lhota

Vydává: Obecní úřad Ostrožská Lhota. Vychází čtvrtletně nákladem 400 výtisků.

Redakční rada: redaktor: Stanislav Dufka

členové: Roman Tuháček, Hana Havlíková, Alena Skřenková.

Korektury: Lenka Trčková.

Grafická úprava a tisk: Petr Galuška, www.galuska-reklama.cz, Veselí nad Moravou

Uzávěrka dalšího čísla zpravodaje je 20. září 2026.

Archeologie Live

Pradávná řemesla na dosah ruky

Na co se těšit?

- Tavba bronzu - každou hodinu
- Malování pravěké keramiky
- Ražba středověkých mincí
- Štípání pazourků
- Výroba mouky v pravěku
- Komentované prohlídky muzea
- Dětský koutek pro nejmenší

Občerstvení na akci
zajištěno!

- Sobota 29. srpna 2026
- Od 10 hodin
- Muzeum Ostrožská Lhota

Řádek č.p. 220, Ostrožská Lhota 687 23

Akce trvá až do pozdního odpoledne.

Vstupné dobrovolné.

muzeumlhota@muzeumlhota.cz

FB: Archeologické muzeum Ostrožská Lhota

+420 777 303 001

www.muzeumlhota.cz